

CSOKONAI

MAGAZIN

4. szám / 2026. nyár

csokonaiszinhaz.hu

Pálóczi Bence

Az évad legtöbbet játszó színésze

Wessely Zsófia

„Alapvetően örökmozgó vagyok”

Giovanni Bertolazzi

„Különleges kötődés fűz Debrecenhez”

DEBRECEN
2026.
JÚNIUS 15-21.

OSZT

Országos Színházi Találkozó

VERSENYPROGRAM:

JÚNIUS 15. (HÉTFŐ)

16:00 Csokonai Fórum, Kóti Árpád Terem
Tamási Áron: *Csalóka szivárvány*
Déryné Társulat (r.: Keresztes Attila) 14

19:00 Csokonai Teátrum
Bertolt Brecht: *Baal*
Zentai Magyar Kamaraszínház (r.: Anca Bradu) 18

JÚNIUS 16. (KEDD)

15:00 Csokonai Teátrum
Raymond Fitzsimons nyomán
írta Tapasztó Ernő és Harsányi Attila: *Kean*
Aradi Kamaraszínház (r.: Tapasztó Ernő) 16

16:30 Csokonai Fórum, Kóti Árpád Terem
Jon Fosse: *Reggel és este*
Ördögkatlan Produkció (r.: Bérczes László) 16

19:00 Csokonai Fórum, Latinovits Zoltán Terem
Voltaire regénye nyomán írta David Jakovljevic: *CANDIDE*
Nemzeti Színház (r.: Aleksandar Popovski) 16

JÚNIUS 17. (SZERDA)

16:00 Csokonai Teátrum
Mikszáth Kálmán – Gyarmati Kata:
A Noszty fiú esete Tóth Marival
Weöres Sándor Színház (r.: Horváth Csaba)

20:00 Csokonai Fórum, Kóti Árpád Terem
Gogol A revizor c. műve nyomán: *REVIZOR PEBIZOP*
Kárpátaljai Megyei Magyar Drámai Színház
(r.: ifj. Vidnyánszky Attila) 16

JÚNIUS 18. (CSÜTÖRTÖK)

17:00 Csokonai Fórum, Latinovits Zoltán Terem
Móricz Zsigmond: *Barbárok*
Fonó Budai Zeneház (r.: Berettyán Nándor) 16

19:00 Csokonai Teátrum
Kálmán Imre – Julius Brammer – Alfred Grünwald:
Marica grófnő
Szegedi Nemzeti Színház (r.: Koltai M. Gábor) 14

JÚNIUS 19. (PÉNTEK)

15:00 Csokonai Fórum, Kóti Árpád Terem
Lucy Kirkwood: *Gyerekek*
Radnóti Miklós Színház (r.: Fehér Balázs Benő)

19:00 Csokonai Teátrum
Joshua Sobol: *Gettó*
Miskolci Nemzeti Színház (r.: Béres Attila) 14

JÚNIUS 20. (SZOMBAT)

14:00 Csokonai Fórum, Latinovits Zoltán Terem
Horváth Panna – Szenteczki Zita:
A szépség meggyilkolása
Kosztolányi Dezső Színház
(r.: Szenteczki Zita) 14

16:30 Csokonai Fórum, Kóti Árpád Terem
Eugène Ionesco: *Rinocéroszok*
Figura Stúdió Színház
(r.: Bocsárdi László) 16

20:30 Csokonai Teátrum
Edmond Rostand: *Cyrano de Bergerac*
Szolnoki Szigligeti Színház
(r.: Vladimir Anton)

SZAKMAI KERESZTALOK

TÁNCHÁZ

WORKSHOPOK

SZÍNHÁZI NEVELÉSI KERESZTAL

FEOLVASÓSZÍNHÁZ

KIÁLLÍTÁS

FILMVETÍTÉS

**OFF
PROGRAMOK**

KÖNYVBEMUTATÓ

CSALÁDI DÉLUTÁN

CSOKONAI TÁRSALGÓ EXTRA

SZÍNHÁZI ÜGYESSÉGI JÁTÉK

KÉZMŰVES FOGLALKOZÁSOK

KÖZÖSSÉGI PROGRAMOK

GYEREKKONCERT

ARCFESTÉS

ÉLŐ KÖNYVTÁR

LIBERTINE KÖNYVSAROK

JÚNIUS 21. (VASÁRNAP)

17:30 Csokonai Teátrum
Az Országos Színházi Találkozó 2026 Díjátadó Gálája

>>> TELJES PROGRAM:

www.facebook.com/csokonaiszinhasz
www.tiktok.com/tag/csokonaiszinhasz
www.instagram.com/csokonai_szinhasz/
www.youtube.com/@CsokonaiSzinhaszOFFICIAL

NEMZETI KULTURÁLIS
TÁMOGATÁSKEZELŐ
Az Országos Színházi Találkozót
a Nemzeti Kulturális Támogatáskezelő
támogatta.

A műsorváltoztatás jogát fenntartjuk!

Jegyek a Csokonai Nemzeti Színház
jegypénztáraiban és a jegy.csokonaiszinhasz.hu
weboldalon elérhetők.

CSOKONAI
NEMZETI SZÍNHÁZ
DEBRECEN
160

tartalom

SZÍNHÁZ

REFLEKTOR

Tobzódik a műfaji sokszínűségben | Pálóczy Bence

KITEKINTŐ

Kardoss Géza-díj a legtehetségesebb fiataloknak

PROGRAM+

Ajánló

REFLEKTOR

A folyamatos megújulás, amitől élő és izgalmas marad a színészi pálya | Wessely Zsófia

MAGAZIN

Színésznők – anyák és lányok

HOBBI

A színházon túl | Vékony Anna, Papp István, Hajdu Imelda, Lehőcz Zsuzsi

MŰHELY

Karmester a színpalak mögött | Horváth Ágnes

CO-OP

Mind the Body | Domoszlai Edit

HANG

„A színpadra egy egész ember megy fel” | Mohos Nagy Éva

INNOVÁCIÓ

Bel Canto Academy | A világszínvonal felé

MAGAZIN

Rendhagyó Irodalomórák

CSIP

A kimondhatatlan ereje | Nagy Kíra

MAGAZIN

Pillangókisasszony

ZENE

REFLEKTOR

Jubileum és újjászületés | Bartók Béla Nemzetközi Kórusverseny

PORTRÉ

„Különleges kötődés fűz Debrecenhez” | Giovanni Bertolazzi

PROGRAM+

Ajánló

BÁBSZÍNHÁZ

PROGRAM+

Ajánló

MŰHELY

Anyagkísérletek a bábműhelyben

PORTRÉ

Fejesgrással a bábok világába | Hell Krisztina

6

Az a szép, fényes nap
| Pálóczy Bence
Fotó: Éder Vera

6

9

10

12

15

18

20

23

26

30

32

34

36

38

42

45

46

47

48

23

Mind the Body
| Domoszlai Edit
Fotó: Gálos Mihály Samu

36

Pillangókisasszony
| Fotó: Éder Vera

impresszum

A Csokonai magazin a Csokonai Nemzeti Színház Debrecen lapja.

Igazgató: dr. Vadász Dániel

Kommunikációs és értékesítési vezető: Marosán Gréta

Marketing asszisztens: Kovács Rebeka

Felelős kiadó:

Papageno Consulting Kft. – Zsoldos Dávid

Főszerkesztő: Rajkó Anna

Korrektúra: Szemők Ildikó

Tervezőszerkesztő: Komenda Krisztina

Közreműködők:

Antal Krisztina, Bazylák Judit,

Geiger Flóra, Gömbös Zsófia,

Gurubi Ágnes, Kalász Ákos,

Kornya István, Mesterházi Gábor,

Papp Tímea, Szabó László,

Tuska Borbála, Ur Máté

A címlapon jelenet látható *A dzsungel könyvéből*, a fotót Gálos Mihály Samu készítette.

Nyomdai munkák:

Pauker Nyomda

1047 Budapest, Baross utca 11-15.

Felelős vezető:

Vértes Dániel

ISSN 3094-3221

Hirdetésfelvétel:

sales@papageno.hu

Szerkesztőség:

magazin@papageno.hu

Terjesztés:

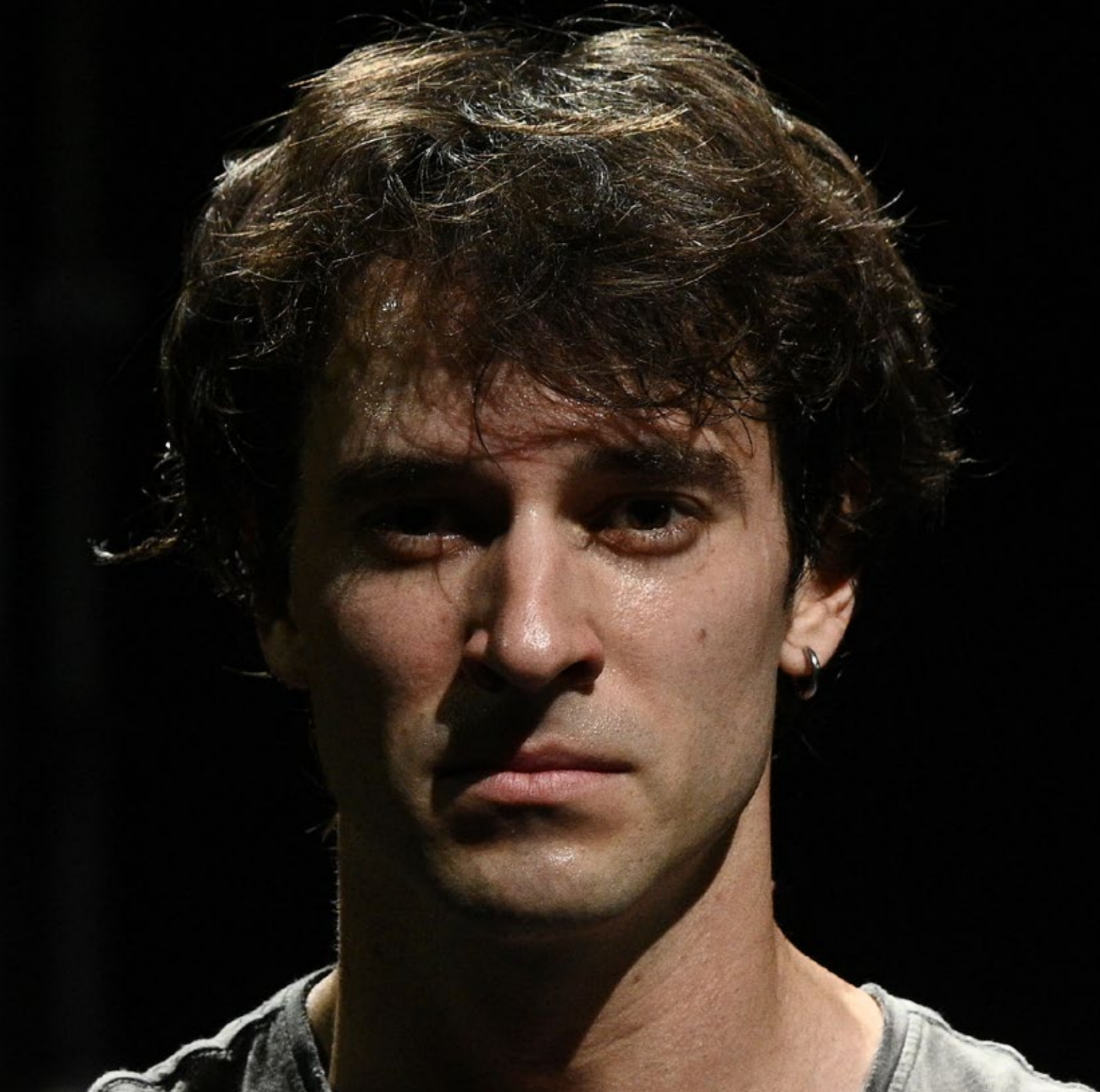
terjesztes@papageno.hu

Megjelenik: 2026. május 26-án.

Az esetleges műsorváltozásokért, valamint az újságban megjelenő hirdetések tartalmáért és a képek jogtisztaságáért a kiadó nem vállal felelősséget.

A Csokonai magazint FSC® tanúsított felelős erdőgazdálkodásból és egyéb ellenőrzött forrásból származó anyagokból készült papírra nyomtattuk.

Szerző: Papp Tímea

Tobzódik a műfaji sokszínűségben

Pálóczi Bencével beszélgettünk

LÉT(ra) → Fotó: Éder Vera

6 → 7

Pálóczi Bence, az évad legtöbbet játszó színésze a villamosmegállóban még akkor is ügyesen el tud bújni a kíváncsi tekintetek elől, ha épp a *Függőnyt fel!*-t hirdető jármű érkezik, de van, hogy nincs menekvés: a táncházban felismerik, a Kismandulában pedig időnként már művészurazzák.

■ Használhatjuk az évadodra a maratoni jelzőt?

Bár Balázs-Bécsi Eszternek eggyel több bemutatója volt, de előadászámban megelőztem, úgyhogy igen, abszolút. Már csak azért is, mert a múlt héten lefutottam egy félmaratont, bár nem egy hivatalos versenyen, de sikerült. A sport valamilyen formában mindig is az életem része volt, de *A dzsungel* könyve bemutatóját követően elkezdett hiányozni az extra fizikai terhelés. Sok előadásom van, de jelenleg nincsenek próbáim, így hát elkezdtem futni. Egyik futásom alatt annyira éreztem magamban az erőt, hogy egyre csak nőtt a kilométerszám, a végén huszonegynél álltam meg. A következő cél az, hogy megcsináljam a maratont.

■ Az évadot is ugyanezzel a dinamikával élted meg?

Nem tagadom, először a túlélés volt a cél, de aztán elkezdtem élvezni, mert izgalmas kihívásnak tekintettem és egyre feljebb raktam magamnak a mércét. Szeretnék műfajilag beskatulyázhatatlan színész lenni, olyan, akiről nem csak egyféle karakter jut a rendezők eszébe. Lehet, hogy furcsán hangzik, de a sport ebben is segít, és nem azért, mert a testemen látszik az edzőtermi munka, hanem azért, mert arra tanít, hogy a határok fokozatosan

kitolhatók. És ez a színészetre is igaz: itt is lehet, sőt kell célokat kitűzni, hogy egy előadás után úgy menjek haza, valamilyen ma is sikerült előrébb lépnem.

■ Egy öt évvel ezelőtt készült interjúnak az volt a címe: „Még hosszú az út, ami ön-magamhoz vezet”. Most milyen állomásnál tartasz?

Amikor végeztem, mint minden fiatal színész, én is tele voltam energiával. Hazajöttem Debrecenbe, de azonnal beütött a pandémia és a lezárások. Bár a mestereim mindig azt mondták, ez egy hosszú távú pálya, és próbálták tudatosítani bennem, bennünk, hogy a színházi lét tele van bizonytalansággal, idő kellett, hogy ezeket megértsem, rájöjjenek, mennyi előnye van annak, hogy az állandó változást ilyen korán megtapasztalhatom. Mindez arra ösztönöz,

„Szeretnék műfajilag beskatulyázhatatlan színész lenni.”

A debreceni lunátikus → Fotó: Gálos Mihály Samu

színház | FŐSZEREPBEN → csokonai magazin

A dzsungel könyve → Fotó: Gálos Mihály Samu

Hegedűs a háztetőn → Fotó: Gálos Mihály Samu

hogy sosem szabad hátradólni, hanem menni kell tovább és újra megkeresni, miért fontos nekem a színház. Azt hiszem, erre az évadra nyugodtam meg, találtam meg a helyem és lettem színészként tudatosabb. Sokat segített ebben a rengeteg munka és a komoly drámáktól a musicaleken át a mozgásszínházig terjedő műfaji sokszínűség.

■ Magas labdát adtál: miért fontos neked a színház?

Nyughatatlan, kíváncsi, folyamatosan kereső ember vagyok, a kétkedés és a kihívások mozgatnak – ez a hely pedig ennek a kutatásnak a lehető legjobb terepe. Nekem fontos a közösség és a kapcsolódások, nagyon szeretek adni magamból, illetve a számomra meghatározó üzeneteket közvetíteni, a színház pedig a legjobb hely erre.

■ Az évad bemutatóiban mik voltak azok a témák, amelyek különösen megfogtak, elgondolkodtattak, amelyekhez személyes kapcsolódási pontokat találtál?

A *Para* egy ifjúsági előadás, amiben egy problémás fiút játszom, egy ahhoz hasonló karaktert, mint amilyen én is voltam kamaszként. A darab az iskolarendszer, a közösség működését, illetve a felnőttek és a gyerekek közötti kommunikációs szakadékot érintő kérdéseket vet fel, és úgy gondolom, nem kell magyaráznom, miért kell erről a témáról beszélnünk. Aztán jött a *LÉT(ra)* a Gradient Kortárs Balett társulatával. Izgalmas és felszabadító volt találkozni egy másik szemléletmóddal, egy másik színpadi kifejezésikészlettel, és csodálatos volt megtapasztalni, hogy miközben a táncosaink legtöbbször külföldi, mégis egy nyelvet beszélünk, közösségként alkotunk, és hogy ezt a közönség is nyitottan fogadja. A *debreceni lunátikus* olyan volt, mintha felkerült volna a pont az i-re: az előadás rendezője, Fábíán Péter tanárom volt Kaposváron az egyetemen, most pedig fontos szerepet bízott rám, ráadásul a szülővárosomban, egy Debrecenről, debreceniekéről szóló darabban. A *Hegedűs a háztetőn*ben a forradalmár és az érzelmes éneket tudtam megmutatni.

Közben játszottuk a *Függöny fel!* című bohózatot, amit azért szeretek, mert, igaz, hogy eltúlozva és viccesen – a közönség mindig önfeledten nevet –, de mégiscsak a szakmánkról, a színházcsinálásról szól. Elképesztő koncentrációt igényel és színészművelődésnek is hatalmas kihívás, de épp emiatt tart frissen. Amikor meghajolunk, az nekem olyan, mintha egy rockkoncerten lennék. És ugyanilyen a *Lúdas Matyi* is, ami szintén évek óta megy. Abban az igazságkeresésben, a magunkért való kiállással tudok nagyon azonosulni. Ez is egy felnőtté válás története, mint *A dzsungel könyve*. Azt, ami *Maugli*val történik, igazán a sajátomnak érzem, mert sokszor átéltem hasonló helyzeteket: nem tanultam jól az általános iskolában, a dzsúdóhoz vékony, a baseballhoz ügyetlen voltam, aztán elmentem egy színjátszószakkörbe, ahol befogadtak, és azóta is ez az életem.

■ Milyen színházi kihívásokra vágysz?

Nincs álomszerepem. Azt szeretném, ha a műfaji sokszínűség megmaradna, mert ettől érzem magam igazán színésznek.

Szerző: Kornya István

KARDOSS GÉZA-DÍJ a legtehetségesebb fiataloknak

Nagyon sok kiváló fiatal művész dolgozik ma a Csokonai Színház társulatában. A Kardoss Géza-díj odaítélése éppen ezért nem könnyű, de annál nagyobb felelősséggel járó feladat. Bakota Árpád kuratóriumi taggal beszélgettünk.

„Azért fontos ez a díj a Csokonai Színházban, mert csak harmincöt évnél fiatalabbnak adható – mondja Bakota Árpád színművész, aki hosszú évek óta tagja a Kardoss Géza Alapítvány díját odaítélő kuratóriumnak. – A pályám során ugyanis azt tapasztaltam, hogy a díjakat leginkább az »öregek« kapják. Ez

rendben is van, de a fiatalok számára is nagyon fontos a visszajelzés. A legjobbak tehetsége, elhivatottsága és munkabírása elismerést érdemel: a díjazott számára ez motiváció, a társulat többi fiatalja elé pedig példaként állítható. Remélem, hogy ez az elismerés a társulathoz kötődést is erősíti. Ha egy színház ilyen formában is figyelmet fordít a fiatalokra, a jövőbe fektet be, mert a maguk útját járó, saját színházi világukat építő, pályájuk elején állók önbizalmát, munkába vetett hitét táplálja, ami az egész társulatot erősíti.”

A díj rangját emeli, hogy a Csokonai Színház évad végi elismerései közül ez az egyetlen, amelyről szakmabeli kollégák döntenek. S hogy miként választják ki a legjobbat? Bakota Árpád úgy fogalmaz: nem feltétel, hogy az illető főszerepet játsszon. A tehetség mellett a sokszínűséget, a kreativitást, a munkaszeretetet is mérlegre teszik, amikor választaniuk kell a szóba jöhető művészek közül. És szerencsére nehéz a dolguk. „A társulatban ma nagyon sok a fiatal. Kuratóriumi társammal, Vranycz Artúr kollégával nap mint nap együtt dolgozunk velük, zenei vonalon pedig Balogh József tanár úr szakmai tudására és érzékenységére támaszkodunk. Jókat vitatkozunk egymással arról, hogy végül ki legyen az az egy, aki az évadzáró társulati ülésen az egész társulat előtt átveheti a ma már patinásnak mondható Kardoss Géza-díjat.”

„Ha egy színház ilyen formában is figyelmet fordít a fiatalokra, a jövőbe fektet be.”

Balázs-Bécsi Eszter, a 2024/25-ös díjazott → Fotó: Máthé András

A Kardoss Géza-díjról

Kardoss Géza (Tiszacsege, 1888 – South Bend, Indiana, USA, 1955) Debrecenben kezdte a pályáját, majd játszott többek között Kecskeméten és a Vígyszínházban. 1920-tól tizenöt éven át vezette a Csokonai Színházat. Volt igazgató Szegeden is, a háború végén játszott a Madáchban és a Nemzetiben, majd az USA-ba emigrált. 1990-ben Kardoss lánya hozott létre alapítványt azzal a céllal, hogy a kuratórium a társulatnak azt a harmincöt évnél fiatalabb tagját díjazza, aki az adott évad legjobb teljesítményét nyújtotta. Az alapítvány kuratóriumi tagjai Bakota Árpád és Vranycz Artúr, a Csokonai Színház színművészei, illetve Balogh József zenetanár, karnagy, zenekritikus, a Kodály Kórus egykori énekeese és szólamvezetője, aki a zenés színházi teljesítmények megítélésében „illetékes”. A 2023/24-es évadban Kránicz Richárd, a 2024/25-ös évadban Balázs-Bécsi Eszter színművész vehette át a díjat.

Kránicz Richárd, a 2023/24-es díjazott → Fotó: Máthé András

Szegeden is bemutatkozik a CARMEN

Carmen → Fotó: Éder Vera

A 2024/25-ös évad nagyszabású előadása, Georges Bizet klasszikusa, a *Carmen* a Szegei Szabadtéri Játékok keretében mutatkozhat be a Dóm tér impozáns Nagyszínpadján.

2025 tavaszán érkezett meg a Csokonai Teátrumba Carmen magával sodró, hatalmas erejű története: a legendás operát a Kossuth-díjas Juronics Tamás rendezésében, a Jászai Mari-díjas Erkel László Kentaur lenyűgöző díszleteivel mutattuk be. Az előadás hatalmas sikert aratott a debreceni közönség előtt, és most útra kel, hogy a produkció története során először elevenedjen meg a szenvedélyes cigánylány története a Csokonai Teátrum falain kívül.

A Carmen július 31-én és augusztus 1-jén lesz látható a Szegei Szabadtéri Játékok keretében.

könyvbemutató

„Az ország legszebb BASSZUSA”

Életrajzi kötet született Tréfás Györgyről

„Életem értelme a munka, ha egy napom tétlenül telik el, rosszul érzem magam. A bemutatók előtt a felkészülés teljesen kitölti életemet. Aztán amikor eljön a felszabadulást hozó nap, a nagyszerű érzés mellett hirtelen űr, hiány keletkezik bennem, s máris feltámad a vágy az újabb feladatokra. Emiatt soha nincs nyugalom, csak vibrálás, zaklatottság; ez a hullámvás megnehezíti az életemet - de ez teszi széppé is”, fogalmazott életfelfogásáról Tréfás György (1931–2016). Az érdekes és kiváló művész fél évszázadon keresztül volt a Csokonai Színház operanékesese, a Kékszakállú, Sarastro, Leporello, Falstaff és más nagy operaszerepek kiváló megformálója. „Az ország legszebb basszusáról” Cs. Nagy Ibolya írt életrajzi könyvet, amely a kezdetektől rajzolja meg a nagyszerű művész pályáit.

Kötetbemutató az Országos Színházi Találkozó keretében: június 15. - 14 óra, Csokonai Fórum, Simor Ottó Orfeum.

emlékkiállítás

100 éve született SIMOR OTTÓ

Június 17-én, az Országos Színházi Találkozó keretében nyílik emlékkiállítás a száz éve született Simor Ottó tiszteletére. A Jászai-díjas érdemes művész előtt tisztelegő tárlatnak a Csokonai Fórum épületének róla elnevezett játszóhelye, a Simor Ottó Orfeum ad otthont.

A legenda pályáját vándorszínészként kezdte, majd Budapest és Miskolc után 1958-ban lelt otthonra Debrecenben. Az 1980-as évek elején Nyíregyházára szerződött, ahol egy tartalmas évtizedet töltött, majd 1991-ben visszatért Debrecenbe, ahol 2008-ban búcsúzott el a színpadtól. A pályán töltött évtizedek alatt a bonviván szerepektől a drámai karakterekig minden műfajban maradandót alkotott.

A színművészlegenda gazdag életútját bemutató tárlat archív fotókon és történeteken keresztül idézi fel legnagyobb szerepeit és pályájának legfontosabb állomásait.

My Fair Lady (1967), Simor Ottó Bángyörgyi Károllyal és Nagy Annával
→ Forrás: Csokonai Színház

Szerző: Gurubi Ágnes

A folyamatos megújulás, amitől élő és izgalmas marad a színészi pálya

Interjú Wessely Zsófiával

Wessely Zsófia a Marosvásárhelyi Művészeti Egyetem színművész szakán végzett, két évvel később megkapta az Ígéretes pályakezdő díjat. 2018 óta tagja a Csokonai Nemzeti Színház társulatának. Zenés és prózai színházról, lehetőségekről és kihívásokról beszélgettünk.

→ Fotó: Gálos Mihály Samu

■ **Művészcsaládból származol. Nagypapád szinkronrendező, édesapád fotóművész. Ez a közeg inkább előnyt vagy hátrányt jelentett a pályafutásod során?**

Inkább úgy fogalmaznék, hogy ez számomra nem jelentett közvetlen előnyt. A nagypapámat sajnos már nem láttam dolgozni, így személyesen nem tudtam tőle tanulni, viszont az alkotásait ismertem, ami mégis adott egyfajta kapcsolódást ehhez a világhoz. Édesapám révén közelebb állt hozzám az alkotói közeg, de nem volt „kikövezett út” előttem, a pályámat a saját tapasztalataimon keresztül kellett felépítenem.

■ **Friss bemutató *A dzsungel könyve*, amiben Kukovecz Ákos-sal kettős szereposztásban Kát alakítod. Mi az, amit a legjobban szeretsz ebben az előadásban?**

A dzsungel könyve mindig egy különleges világot teremt a színpadon, és Ká karaktere ebben számomra igazi játékteret ad. A legjobban azt szeretem az előadásban, hogy egyszerre mesei és mégis nagyon emberi, tele van humorral, zenével, de közben komolyabb gondolatokat is hordoz az elfogadásról és az összetartozásról. Azt gondolom, a nézők számára pont ez teszi igazán fontosá: kortól függetlenül

mindenki talál benne valamit, amihez kapcsolódni tud. Ráadásul ez az előadás mára egyfajta magyar jelenséggé is vált itthon, közel harminc éve játszószák, generációk nőttek fel rajta, és még mindig ugyanazzal a szeretettel fogadják a nézők. Ez az időtállóság és közös élmény szerintem az egyik legnagyobb ereje, és örülök, hogy a részese lehetek.

■ **Kortárs és klasszikus darabban egyaránt játszol. Melyik áll közelebb hozzád?**

Nehéz egyértelműen választani, mert mindkettő másért áll közel hozzám.

Hegedűs a háztetőn → Fotó: Gálos Mihály Samu

Függöny fel → Fotó: Gálos Mihály Samu

Para → Fotó: Gálos Mihály Samu

A klasszikus darabokban nagyon szerelem a nyelvezet gazdagságát, a mélységét, és azt, hogy időtálló emberi helyzeteket és konfliktusokat dolgoznak fel. A kortárs előadások viszont sokszor közvetlenebbül reagálnak a jelenre, frissebbek, és másfajta gondolkodást, játéktípust igényelnek, ami színészként szintén nagyon inspiráló. Inkább azt mondanám, hogy nem is az számít, hogy klasszikus vagy kortárs, hanem hogy mennyire szólít meg az adott anyag. Ha van benne igazság és személyes kapcsolódási pont, akkor mindkettő ugyanúgy közel tud kerülni hozzám. Az anyag értelmezése és kivitelezése sok mindentől függ: a rendezői koncepciótól, a csapat összetételétől és az adott körülményektől. De számomra a legfontosabb, hogy a végeredmény működjön és hasson a nézőre.

■ **Szeretsz kimozdulni a színház falai közül?** Igen, kifejezetten szeretek. A színház az alapom, de nagyon inspirálóan tartom, amikor más társműfajokban is kipróbálhatom magam, legyen az film, szinkronszerep vagy akár egy színházi nevelési előadás, ahol egyszerre vagyunk színészek és drámatanárok. Ezek a területek teljesen más eszköztárat igényelnek, ami színészként különösen izgalmas kihívás. Úgy érzem, ezek a tapasztalatok visszahatnak a színházi munkámra: gaz-

dagítanak, új nézőpontokat adnak, és segítenek abban, hogy folyamatosan fejlődjek. Számomra ez nemcsak kitekintés, hanem egyfajta folyamatos megújulás, ettől marad élő és izgalmas a pálya.

■ **Zenés színház vagy inkább prózai? A dzsungel könyve és a Hegedűs a háztetőn mellett Martin McDonagh A kripli című keserű drámája nagy kontraszt.**

Színészként a prózai és a zenés műfaj alapvetően más eszközöket kíván. A prózában sokkal nagyobb hangsúly van a szövegen, a belső motivációkon és a finomabb pszichológiai játékokon. Ott van lehetőség igazán mélyen felépíteni egy karaktert, árnyalatokban gondolkodni, és sokszor csendekkel, apró rezdülésekkel dolgozni. A zenés színház ezzel szemben sokkal komplexebb fizikai és ritmikai jelenlétet igényel: egyszerre kell jelen lenni színészként, énekesként, és sokszor táncosként is. Nagyobb az energia, másfajta koncentrációt kíván, és a zene miatt egyfajta közvetlenebb, intenzívebb hatás is létrejön a nézővel. Én alapvetően prózai színésznek tartom magam, mert a karakterépítés és a szöveggel való munka áll hozzám a legközelebb, de nagyon értékesnek tartom, hogy a zenés műfajban is dolgozhatok, mert az más oldalról fejleszt, és kiegészíti a prózai munkámat.

■ **Ha nem színház és/vagy film, akkor mivel töltöd szívesen az idődet?**

Alapvetően örökmozgó vagyok. Igyekszem együtt lenni a családommal, a barátaimmal, sőt besegítek a családi vállalkozásba is. Közben bokszolni járok, és a kutyáimmal is sokat foglalkozom, úgyhogy elég aktívak a hétköznapijaim. Van, hogy tényleg rohannok jobbra-balra egész nap. Viszont néha nagyon tudom élvezni az „énidőt” is, amikor egyszerűen csak leülök és sorozatokat nézek, kicsit kikapcsolom a világot. Ez is kell az egyensúlyhoz.

„Nem az számít, hogy klasszikus vagy kortárs, hanem hogy mennyire szólít meg az adott anyag.”

Ráckevei Anna és Horváth Julianna a Leenane szepében → Fotó: Gálos Mihály Samu

Színésznők – anyák és lányok

Szerző: Kornya István

Milyen példát ad egy anya a lányának, ha egy színpadon állnak? Hogyan lesz a gyerekből pályatárs, miben segítheti útkereső gyermekét a színésznő? Anyalánya kulisszatitkok a Csokonai Színház társulatából.

Ráckevei Anna és Horváth Julianna, a Csokonai Színház művészei

■ **Ráckevei Anna:** Julcsi gyerekként sokat volt velem az éppen aktuális munkahelyemen, a kulisszák mögött bejáratos volt mindenhová, és persze látott próbálni, játszani – mondja Ráckevei Anna. – Amikor ő is a Csokonai társulatába szerződött, évekig még csak közös jelenetünk sem volt, de láthattam azt az elhivatottságot, energiát és figyelmet, amellyel dolgozik, keresi a szerepei igazságát és figyel a partnereire. Azt gondolom, ezt láthatta annak idején tőlem. Ma úgy látom, ez a példaadás volt a legfontosabb, amit adhattam, ugyanis konkrétan nem taní-

tottam neki semmit – amikor eldöntötte, hogy a színészi pályát választja, a maga jogán akart színésznővé válni. Nem igényelt segítséget, és én ezt – anélkül, hogy beszélünk volna róla – elfogadtam. Kollégaként is csak lassan lépegettünk egymás felé, mígnem egy közös munka során „vette a bátorságot” és először valami apróságot mondott a próbán – és ezzel megtört a „jég”. Most, amikor a Tótékat próbáljuk, már lazán dolgozunk együtt... Julcsi az életben és a munkában is sok mindent jobban csinál, mint egykor én, és ezt olyan jó látni – kollégaként, de főleg anyaként.

■ **Horváth Julianna:** Egyedül akartam! Nem kértem segítséget, tanácsot, és talán kicsit túlzásba is vittem ezt az önállóságot, de nem Horváth Lajos Ottó és

Ráckevei Anna lányként akartam színésznő lenni – fogalmaz Horváth Julianna. – Anyának sem lehetett könnyű, mert amikor a színpadon látott, anyaként izgult és szurkolt, miközben óhatatlanul szakmai szemmel is nézett és figyelt. Sokszor láttam a tekintetében: „jó úton jársz”, de sokáig nem beszélgettünk egymás színpadi munkáiról. 2025-ben aztán úgy alakult, hogy egyenrangú szerepeket kaptunk a *Leenane szépe* női főszerepeiben – ekkor kerültem először élesen abba a helyzetbe, hogy határozottan ki kellett állnom az általam játszott karakterért, a magam elképzeléseimért, mert a szerep nagysága ezt követelte meg – s hogy ezt éppen anyával, az egyszerre volt nehéz is, jó is. Így kerültünk közel egymáshoz szakmailag. Nemrég egy debreceni étteremben voltunk anyával, egy hölgy lépett oda az asztalunkhoz, hogy elmondja nekem, mi mindenben látott, és mennyire tetszik neki, ahogy játszom... láttam, anya szeme könnyel telik meg, és büszke rám.

Újhelyi Kinga – a Csokonai Színház művésze és kamasz lánya, Mispál Annamária

■ **Újhelyi Kinga:** Mankában egyértelműen és legkorábban a zenei tehetségét láttam meg, amikor egyévesen a Bartók rádióból szóló zenei dallamot kristálytisztán dudorászta. Tudtam, hogy zenei irányba kell elindulnia. Így lépett be a mindennapjaiba már négy és fél éves korától a zongorázás, amelyet azóta is kitartóan és élvezettel művel. Ehhez társult ugyancsak kisgyerekként a néptánc, valamint az éneklés – eleveníti fel Újhelyi Kinga még középiskolás lánya művészi útkeresésének kezdeteit. – Sosem volt „öltözői” vagy „ruhatári” színészyerek, erre tudatosan figyeltem. A korához illő, életkori sajátosságainak megfelelő darabokat mindig megnézte, és nemcsak azokat, amelyekben engem láthatott. Saját elhatározásból jelentkezett tizenkét évesen az *Oliver* musical meghallgatására, így kerültünk életünk első közös darabjában egy színpadra. Ezt követte az *Üvegcipő*, majd *A dzsungel könyve*. Sosem erőltettem, nem unszoltam, nem egyengettem az útját a színházi világ felé. Azt tartottam szem előtt, hogy minden döntése

Újhelyi Kinga és Mispál Annamária *Az üvegcipőben* → Fotó: Gálos Mihály Samu

saját meggyőződésből fakadjon. Egyenrangú partnerként kezelem a színpadon, tehát ugyanolyan szabadsága van, mint nekem – de azért figyelem a szemem sarkából... Maximalista vagyok, nemcsak önmagammal, de vele szemben is, és nemcsak a színpadon. Igyekszem mindig úgy tanácsot adni és segíteni neki a próbafolyamat során, hogy azt építő kritikaként szűrje át magán, és a rendezői szándék se sérüljön. Még nagyon képlekeny, milyen irányba terelődik az élete, de a legfontosabb, hogy önazonos pályát válasszon, amelyben hiteles tud lenni, és nem mellesleg boldoggá is teszi.

■ **Mispál Annamária:** Kiskoromban a színház olyan volt számomra, mint egy álom.

A sok szín és érzelem, ami körülött, hatalmába kerített. Anya sokszor vitt be magával az előadásokra. A kedvencem *A padlás* volt, amivel nem tudtam betelni. Újra és újra meg akartam nézni – anya abban a zöld szellemjelmezében teljesen elvarázsolt. Úgy éreztem, Kölyökre mindig számíthatok, nemcsak a színházban, de a való életben is. Azóta ez semmit sem változott. Anyával egy színpadra kerülve megismertem őt színésznőként is. Az eddigi próbafolyamatok során mindig nagyon megértő volt velem, segített, ha kértem, de nem erőltetett semmit. Tudom, hogy ha kritizál, azt azért teszi, hogy minél többet tanuljak. Sok hasznos tanácsot adott már a színházzal kapcsolatban, de amit örökre megjegyeztem:

legyek önmagam! Nem számít, milyen darabról van szó, csak játsszak úgy, ahogy jólesik, mert mindennél fontosabb, hogy örömet leljem ebben a játékban.

Ráckevei Anna és Horváth Julianna → Fotó: Máthé András

Újhelyi Kinga és Mispál Annamária → Fotó: Máthé András

A színházon túl

Mit csinál a színész, ha épp nem játszik? Rovatunkban ezúttal négy társulati tag, Vékony Anna, Papp István, Hajdu Imelda és Lehőcz Zsuzsi különleges hobbijait mutatjuk be.

Szerző: Tuska Borbála

Vékony Anna kutyatartás

Vékony Anna a kerek születésnapjára kapott ajándékba egy mini harlekin hosszú szőrű tacsót, akivel azóta elválaszthatatlanok. Mindenhova viszi magával Boldizsárt, legyen szó fesztiválokról, biciklizésről vagy túrázásról – tavaly nyáron a Madarasi-Hargitát mászták meg együtt –, és rendszeresen járnak tacsótalálkozókra is. Voltak Boldizsárral kutyasuliban is, hogy megtanuljon helyesen viselkedni, de a kutyus nem hajlandó betartani olyan szabályokat, hogy például a kanapé tiltott zóna. Anna azonban cseppet sem haragszik rá: „A mini harlekinnek nagyon öntörvényűek, és szeretik, ha ők vannak középpontban. Boldiról tudni kell, hogy ő embernek képzelet magát.” Anna életébe az előző kutyája elvesztését követően tíz év után csöppent Boldizsár, nagy boldogságot hozva számára. „Mindig rájövök, hogy lehet élni kutya nélkül, de nincs értelme, mert nagyon jó társ. És az ember sokkal nyitottabbá is válik, hogyha ott van mellette egy kis négylábú.”

Fotó: Gálos Mihály Samu

Papp István edzés, kertészkedés

Papp István edzéssel és kertészkedéssel tölti a szabadidejét. „Tinédzserkoromban kezdtem el edzeni, azóta kisebb-nagyobb megszakításokkal és elánnal űzöm ezt a hobbimat. Most abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy otthon van rá lehetőségem.” A garázs hátsó szegletében egy kisebb, házi konditermet alakított ki edzőpaddal, keresztcsigával és súlyzókkal. Általában az esti próba után tud időt szakítani a mozgásra heti három vagy akár öt alkalommal. „Az a célom, hogy formában maradjak, de már a lendülésnek is örülök.” István szívesen dolgozik a kertjében is, ahová gyümölcsfákat, dísznövényeket és különböző konyhakerti növényeket ültetett, például paprikát, paradicsomot, epret, málnát, kelbimbót, és mivel makói születésű, fokhagymát is. „Igyekszem a természetük szerint gondozni őket, amiben sokat segítenek a szomszédok tanácsai, tapasztalatai is. Ez egy jó értelemben vett munka, amit el kell végezni” – magyarázza a színművész.

„Az a célom, hogy formában maradjak.”

Fotó: Gálos Mihály Samu

„Az ember sokkal nyitottabbá is válik, ha ott van mellette egy kis négylábú.”

Fotó: Gálos Mihály Samu

Hajdu Imelda puzzle, jóga

„Sosem voltam az az ember, aki kitartóan és szenvedéllyel hódol egy adott hobbinak, inkább a pillanatok, az új élmények, helyszínek és korszakok határozzák meg azt, hogy éppen mivel töltöm a szabadidőmet – meséli Hajdu Imelda. – Van, hogy az erdőben barangolok a férjemmel, vagy a barátaimmal töltök minőségi időt, vagy csak ülök a kertben egymagam, vagy a lakberendezős játékkal kötöm le magam, nyelvet tanulok, néha rajzolgotok, vagy éppen a várost járom új helyszínek után kutatva.” Ami viszont évek óta vele van, az a jóga és a puzzle, amit ő inkább kirakósnak nevez. Utóbbi gyerekként szerette meg, és azóta is szívesen kapcsolódik ki ezzel, mert újra „gyerekeknek” érzi magát tőle. A jóga iránti érdeklődése pedig öt-hat évvel ezelőtt, a Covid-járvány idején kezdődött. Kipróbált már több stúdiót, és jóga táborba is elment, de leginkább otthon, csendben, „a belső hangját keresve” szeret gyakorolni.

„Inkább a pillanatok, az új élmények, helyszínek és korszakok határozzák meg azt, hogy éppen mivel töltöm a szabadidőmet.”

Lehőcz Zsuzsi varrás, főzés

Lehőcz Zsuzsi életében teljesen spontán módon bukant fel a varrás. Egy színházi rezidenciaprogramon vett részt Tajvanon, ahol egy előadásra készülve kiderült, hogy két mellény még hiányzik a jelmezhöz. „A helyi színház csodálatosan felszerelt műhelyekkel rendelkezett, amiket korlátlanul használhattunk. Leültem az egyik varrógéphez, és megvarrtam a hiányzó ruhadarabokat. Nem mondom, hogy mestermunka lett, de nagyon élveztem” – idézi fel Zsuzsi. Hazatérve Magyarországra vett egy varrógépet, és azóta

„Jólesik az egész napos feszített tempó után egy kicsit lelassulni.”

Fotó: Gálos Mihály Samu

az ágyneműhuzattól kezdve a nadrágon át az óvodai farsangi jelmezig mindenfélét készített már. A varrás mellett a főzés is kikapcsolja, ezzel leginkább éjjel szokott foglalkozni: „Jólesik az egész napos feszített tempó után egy kicsit lelassulni, és egy félig-meddig rutinszerű, mégis kreatív dologra koncentrálni. Gyerekkoromban imádtam a nagymamám mellett gyúrni a tésztát, úgyhogy én is szoktam a gyerekeimmel közösen sütni-főzni, és ők is nagyon élvezik.”

KARMESTER a színpalak mögött

Szerző: Gömbös Zsófia

A János vitéz díszletben

„Senki nem úgy nő fel, hogy gyerekkorától kezdve színházi ügyelő akar lenni” – mondja Horváth Ágnes, aki már nyolc éve dolgozik ebben a munkakörben a Csokonaiiban. Való igaz, hogy a nézők leginkább a hangjával találkozhatnak az előadás előtt vagy a szünetekben elhangzó hívásoknál, ám munkája ennél sokkal, de sokkal összetettebb.

Színházi ügyelő szinte bárkiből lehet – gondolhatja egy átlag színházba járó. Horváth Ágnes például maga is teljesen más területen végzett, és csupán átmeneti diákmunkát keresett, amikor nézőteresként felvették a színházhoz. A sors úgy hozta, hogy éppen olyan zenés ügyelőt kerestek, aki tudott kottát olvasni, így végül a hobiját kamatoztatva bekerült a csapatba. Persze a színház iránti lelkesedés elengedhetetlen egy ilyen típusú munkánál, de

Ágnes emlékei szerint már gyerekként is sokkal inkább lenyűgözte a színpad mozgása, mint a művészi játék vagy a zene. Ezzel a munkakörrel azonban nem kis felelősség hárult rá, feladatköre jóval kiterjedtebb, mint azt először gondolnánk. Ágnes megfogalmazásában ő maga „logisztikus, pszichológus és óvónő” is egyben. Utóbbi kettő alatt azt érti, hogy a technikai ügyintézés mellett rengeteg olyan szituáció adódik a munkája során, amikor empátiá-

Carmen díszletben

ra, odafigyelésre van szüksége a művészeknek, ő pedig akkor is résen van, amikor jeges borogatásért kell szaladni, be kell kötni egy kioldódott cipőfűzőt vagy éppen rögtönözni kell néhány megnyugtató, biztató szót.

Emellett a rá osztott előadásokat az elejétől a végéig pontosan ismeri, hiszen az olvasópróbától kezdve minden egyes próbán ott van, míg a színészek általában csak akkor vannak jelen, amikor a saját jeleneteiket próbálják. „Az elejétől a végéig, teljes egészében megismerjük a darabot, a rendező koncepcióját, azt, hogy milyen kellékek kelljenek, melyik jelenetekben melyik színész vagy énekes fog bejönni, melyik oldalról, milyen jelmezben” – meséli Ágnes. Ez a rengeteg tudás a szövegtörvénnyel szemlélő példányában mind-mind feljegyzésre kerül, így, ha bármi probléma adódik, akár egy másik kolléga is át tudja venni az előadást. Persze ez sem minden esetben működik, Ágnes szerint ugyanis „az ügyelő annyira szerves része egy előadásnak, hogy ha beteg, alaposan mérlegelni kell, hogy biztonsággal színpadra lehet-e állítani a darabot”. Nem véletlen a szigor, munkavédelmi szempontból ugyanis a színház a bányákkal egy kategóriába eső, fokozottan veszélyes üzemnek számít, és természetesen a hatalmas díszletek, emelvények biztonságos mozgatásáért is az ügyelő felel. „Mindent mi irányítunk, a gépészek is kizárólag ügyelői jelre dolgoznak. A függönyt is mi nyitjuk és csukjuk, az előadás kezdetétől egészen a tapsrendig” – magyarázza.

Munkanapjai a próbaidőszak végeztével sem a függöny felgördülésével kezdődnek. A mondás, miszerint az ügyelő van bent először, és ő hagyja el utoljára a színházat, messze nem csak legenda. „Ez egy hagyomány, de szerintem fontos is, hogy legyen egy fix ember, aki felelős az előadásért” – mondja Ágnes, és egyáltalán nem túloz. Az ügyelő az, aki szó szerint mindent ellenőriz az előadás előtt: a kellékeket, a díszletet és még a szereplőket is, hogy mindenki megérkezett-e. Ha mindent rendben találnak, megadják a jelet a nézőtereseknek, hogy kezdődhet a beengedés, és nem sokkal később az előadás.

A feladat azonban itt sem ér véget, a színpadra hívások mellett a váratlan helyzeteket is az ügyelő dolga kezelni. „A mi feladatunk az, hogy a néző ne lássa, mi romlott el” – mondja nevet-

ve. Ha ugyanis leáll a forgószínpad, vagy elnémul a zenei alap a legnagyobb sláger előtt, másodpercek alatt, egyedül kell döntenie a folytatásról. Az ügyelő intézkedik, ha eltört egy cipősarok, beázott a mikroport, sőt, ő az, aki tűzriadó esetén rendet tart a több száz fős nézőtéren. Még az igazgatót is joga van kiküldeni a színpadról, ha biztonságról van szó.

Arra a kérdésre, hogy van-e kedvenc előadása, Ágnes így válaszol: „Ez olyan, mintha valakitől megkérdeznéd, hogy melyik a kedvenc gyereke. Minden előadás olyan, mint egy gyereknek a megszületése, hiszen ott vagyunk az első pillanattól egészen addig, amíg összeáll.” Legutóbbi munkái közül azért különösen kedves számára *A dzsungel könyve*, ahol ő maga is láthatta a különböző iskolákból érkező fiatalokat, ahogy bevonódnak a színház világába. „Nagyon nagy élmény volt látni azt, hogyan lett belőlük egy közösség, hogyan tudtak együtt dolgozni a koreográfiákban, és hogy a rendező hogyan dolgozott velük” – meséli. A közösséghez való tartozás egyébként is a munka egyik legfontosabb része számára: az ügyelő mindenkit ismer, és ez egy olyan kapcsolati hálót hoz létre, amely a mindennapokban, akár az utcán is elkíséri.

Bár elsőre úgy tűnhet, az ügyelői munka nem igényel végzettséget, valójában véget nem érő tanulást és komoly készségeket igényel: a folyamatos koncentráció, a gyors döntéshozatal, a rendszerszintű gondolkodás és a kiemelkedő empátia elengedhetetlen. Egyszerre kell átlátni a technikai folyamatokat és figyelni az emberekre, miközben sokszor másodpercek alatt kell reagálni váratlan helyzetekre. Ahogy Ágnes fogalmaz: „mindenkinek segíteni kell, mindenhol ott kell lenni, mindenkit meg kell érteni, mindenkire türelmesen kell állni.” Talán éppen ezért mondják, hogy az ügyelői munka nemcsak egy feladatkör, hanem egyfajta szemlélet – és nem utolsósorban egy igazán különleges szerep a színház láthatatlan működésében.

„Az ügyelő annyira szerves része egy előadásnak, hogy ha beteg, alaposan mérlegelni kell, hogy biztonsággal színpadra lehet-e állítani a darabot.”

Előadás kezdés előtt 4 perccel bent maradt egy oda nem illő elem

Emelésre készen

Szerző: Papp Tímea

Mind the Body

Á test beszél helyettünk

A test és az elme kapcsolatát kutatja a *Mind the Body*, a Gradient Kortárs Balett Debrecen új előadása, amely a rangos Budapesti Táncfesztivál programjában és a Veszprémi Tánc Fesztiválján is szerepel. Domoszlai Edit koreográfus, a társulat vezetője az alkotás folyamatáról és a nézők bevonásának fontosságáról mesél.

■ **Milyen kapcsolatban áll egymással a Mind the Body két egyfelvonásosa, a Zaj és a Fal?**

Az est koncepciójának kialakításakor fontos volt, hogy ellentétes formanyelvekben, megközelítésekben gondolkodjunk. A spanyol vendégkoreográfusok, a Recuerdo número 7, azaz Javier Ara Sauco és Enrique López Flores egy meditatív, „flow” jellegű, légi mozgásvilágot hoznak, míg az én munkám darabosabb, lépésalapú formanyelv, zeneileg is vegyes képpel. A Mind the Body szójáték, jelenti azt, hogy figyelj a testre, ügyelj a testre, de ha a „mind” szót főnévként használjuk, akkor az elme, az agy és a test különböző relációival is tudunk játszani. Érdekes módon először ez a cím volt meg, az est alap gondolata, az alkotótársakat pedig szabad értelmezésre kértem. Az én darabomban, a Zajban az elme kerül előtérbe: mintha az elme mozgatná a testeket. A Fal inkább a fizikai létre, az elmúlásra reflektál. Nem lineáris kapcsolat van közöttük, hanem egy közös gondolati tér, amelyben a test válik kifejező eszközzé.

■ **A Gradient izgalmas, szokatlan és bátor utat választott: nem hagyományos történetmesélő előadásokat készítenek, hanem absztrakt mozgásnyelven fogalmazzatok. Honnan ered ez a kockázatvállalás?**

Egyrészt bízunk a nézők nyitottságában, másrészt pedig fontos számomra, hogy a repertoárban többféle megközelítés is jelen legyen. Korábban készítettünk kifejezetten történetmesélő előadást is,

Mind the Body | ZAJ

épp az idei évad előző bemutatója, a LÉT(ra) volt ilyen, amelyben a Gradient táncosai a prózai tagozat színészeivel dolgoztak együtt. A Mind the Body esetében az volt a cél, hogy a test önmagában, narratíva nélkül is képes legyen jelentést hordozni, ugyanakkor mind a két darab úgy alakult, hogy lett bennük szöveg is. Hiszek abban, meg lehet tanulni élvezni az absztraktabb munkákat is, és az ízlés is változhat. Például sokáig nem kapcsolódtam Merce Cunningham munkáihoz, de aztán ez egy ideje átfordult bennem, és ma ő az egyik kedvenc alkotóm.

■ **A szabad asszociációhoz is szükségesek a kapaszkodók. Mi minden segíti a közönséget?**

Például a látványvilág. A jelmezeket Hegedűs Dóra, a díszletet Horváth Jenny készítette. Azt kértem tőlük, hogy ne konkrét karaktereket azonosítsanak a nézők, hanem inkább valamifajta „létezést” érzékeljenek. Ennek megfelelően a díszlet egyfajta elmetérként működik, amely akár neuronhálózatként is értel-

mezhető. Ez egy stilizált világ, amely inkább a fantáziát indítja be, mintsem konkrét válaszokat ad. Ugyanakkor mégiscsak szeretnénk volna finoman irányt mutatni, ezért a prózai társulattól Hajdu Imeldát kértük meg arra, hogy egy-egy szót, kifejezést mondjon fel. Ezek a hangbejátszások olyanok, mint ha „bezoomolnának” az elménkbe. Nem szeretnék megfejtéseket adni a nézőknek, hanem bátorítanám őket arra, hogy maguknak értelmezzék a hallottakat és a látottakat kapcsolatát.

■ **Négy zeneszerzőt tüntet fel a színlap. Milyen zenei világra számíthatnak a nézők?**

Az én darabomban, a Zajban két zeneszerző dolgozott. Abonyi Előddel a Fine Day című darabban már korábban is együttműködtünk, Darányi Arnoldot pedig egy ex-

„*A Mind the Body nem kész válaszokat ad, hanem kérdéseket tesz fel – a testről, az elméről, és arról, hogyan létezünk a világban.*”

perimentális fesztiválon fedeztem fel, ő „ásvány” művésznévvel elektronikus zenével foglalkozik. Kettejük munkája egyfajta belső feszültséget hoz létre. A Falban az egyik koreográfus, a zeneszerzőként is működő Javier Ara Sauco, illetve Alex Aller dolgozott, ők további zenei univerzumokat nyitnak meg, ami szintén erősíti az est sokszínűségét.

■ **A hagyományos közönségtalálkozó túl a próbafolyamat alatt nyílt alkalmakat és workshopokat is szerveztetek. Mi volt ezek célja?**

Szerettük volna közelebb hozni a közönséget az alkotói folyamathoz, így workshopokat hirdettünk, amelyekre nem volt szükséges előzetes tánc tudás. Érkeztek fiatalok, de középkorúak is, akik ezeken az alkalmakon nemcsak nézőként, hanem résztvevőként is megtapasztalhatták, hogyan születik egy mozdulat, egy koreográfia. Ez segít abban, hogy később nézőként is könnyebben kapcsolódjanak az előadáshoz. Nemcsak a közönséget, de a közönséget is tudatosan építjük. Bizom abban, hogy a nézők nyitottan érkeznek és bátran mernek saját értelmezéseket kialakítani. A Mind the Body nem kész válaszokat ad, hanem kérdéseket tesz fel – a testről, az elméről, és arról, hogyan létezünk a világban. És ha ezekről utána beszélgetések indulnak, elértük a célunkat.

Mind the Body | FAL

Domoszlai Edit → Fotó: Gálos Mihály Samu

Mind the Body | ZAJ

Mohos Nagy Éva: „A színpadra egy egész ember megy fel”

Mohos Nagy Éva több mint ötven éve meghatározó alakja Debrecen zenei életének: először operaénekesként hódította meg a színpadot, később pedig egyetemi oktatóként is rangot vívott ki magának.

Szerző: Tuska Borbála

Csárdáskirálynő → Fotó: Máthé András

Nabucco (1991) → Forrás: Csokonai Színház

Mohos Nagy Éva gyerekkorától kezdve a zene bűvkörében élt, hiszen hatévesen zongorázni kezdett, és sokat énekelt együtt az édesapjával, aki hivatalnoki állása mellett kántorként is szolgált. „A teraszunkon volt egy nagy asztal, aminek felálltam a tetejére, és ott óbégattam. Édesanyám pedig rám szólt, hogy hagyjam abba, mert megőrülnek tőlem a szomszédok!” – idézi fel nevetve a művész. Az első énekóráig azonban még várnia kellett. A Szegedi Zeneművészeti Főiskolára járt zongoraszólfézs szakra, amikor Sinkó György basszista felfigyelt a hangjára, és tanítani kezdte. Következő mestere Fábry Edit volt, akinél négy évig tanult, majd Szegeden az énektanári szakot is elvégezte. „Több oldalról is meg volt támogatva a zeneiségem” – állapítja meg Mohos Nagy, aki a szegedi évek után egy újabb képzésben is részt vett, ezúttal Debrecenben, ahol énekművészként szerzett diplomát Zádor Endre osztályában. „Hogy miért tanultam ennyit? Azért, mert nagy szorgalom kell ahhoz, hogy az éneklésre tegyük fel az életünket. Nem elég, ha valakinek szép a hangja. A színpadra nem két hangszalag, hanem egy egész ember megy fel, akinek különböző jellemeket és sorsokat kell megformálnia.”

A Debreceni Csokonai Színházban, ahol férje akkoriban korrepetitor volt, egy beugrással debütált 1975-ben: A végzet hatalma női főszerepét, Leonorát énekelte. Kiváló teljesítményének köszönhetően felajánlott neki egy fél állást a színház vezetése, és ezzel

„Hogy miért tanultam ennyit? Azért, mert nagy szorgalom kell ahhoz, hogy az éneklésre tegyük fel az életünket.”

egy több mint harminc éven át tartó, sikerekben gazdag történet vette kezdetét, amely során Mohos Nagy Éva a teátrum meghatározó opera-énekesnőjévé vált. A legnagyobb Verdi- és Puccini-hősnők – például Aida, Gilda, Tosca, Cso-cso-szán – fűződnek a nevéhez, de emlékezetes alakítást nyújtott többek között a *Fidelio* Leonorájaként is, amelyre a Magyar Állami Operaházba is meghívták. Az Erkel Színházban pedig a Nabuccóban lépett fel Abigaille szerepében.

A társulati évekre visszaemlékezve elmeséli, hogy a színház művészeként közvetlen viszonyt alakított ki a közönséggel: „Az emberek ismertek minden énekest, odajöttek hozzánk az utcán is, és jól elbeszélgettünk. Hihetetlen kötődés alakult ki közöttünk.” Az énekesnő hozzáteszi, hogy mindig telt házzal mentek az előadások, és alig lehetett bérletet kapni.

Az akkori kultúrpolitika része volt, hogy sokat jártak vendégszerepelni olyan településekre is, ahová egyébként nem jutott volna el az opera műfaja. Egy alkalommal

→ Fotó: Gálos Mihály Samu

→ Forrás: Csokonai Színház

Balmazújvárosra vitték a *Rigolettót*, ahol egy mulatságos eset történt: később tudták csak elkezdni az előadást, mert a közönség nem végzett időben a fejéssel. Rendszeresen felléptek Hajdúszoboszlón is, ahol operettműsorokat adtak elő német szállóvendégeknek. Az énekesnő így Lehár Ferenc, Kálmán Imre és Johann Strauss műveiben is otthonosan mozgott. Művészi pályafutása mellett – amelyet többek között Liszt Ferenc-díjjal és a Magyar Érdemrend Lovagkeresztjével ismertek el – a tanítás is jelentős szerepet tölt be az életében. Először Szolnokon és Jászberényben oktatott, majd a debreceni Kodály Zoltán Zeneművészeti Szakközépiskolában folytatta. 1992 óta tanít a Debreceni Egyetem Zeneművészeti Karán, ahol a Magánének Tanszék vezetői posztját is betöltötte közel húsz éven keresztül, és irányításával az énekesi képzés országos hírnévre tett szert. Időközben elvégezte a doktori iskolát, és habilitált is. Tudományos fokozatait a magyar énektudomány területén szerezte. A tanszék meghatározó professzoraként

a mai napig aktívan részt vesz az oktatásban. Nagy gondot fordít a hallgatók szakmai gyakorlatára, ezért örömmel fogadta azt a kezdeményezést, amikor néhány éve a Csokonai Színházzal közösen elindítottak egy posztgraduális képzést. „Itt a már végzett énekesek kapnak lehetőséget arra, hogy profi művészek mellett szerezzék tapasztalatot. A mi időnkben ez könnyebben ment, mert rögtön társulatba kerültünk, ahol az idősebb kollégáinktól elleshettük a színpadi élet fortélyait.” Tanítványai között olyan elismert, szólistává vált énekeseket találhatunk, mint Haja Zolt, Massányi Viktor, Kelemen Zoltán, Gál Erika, Balczó Péter, Brassói-Jőrös Andrea, Kiss Diána vagy Lévai Enikő. A zene szeretetét fiának, Szűcs Máténak is átadta, aki napjaink egyik legjelentősebb brácsaművésze.

Magyar nyelvű éneklés
Pályája elején Mohos Nagy Éva szinte csak magyarul énekelt, hiszen akkoriban az számított itthon bevett gyakorlatnak. A magyar nyelvű deklamáció fontosságára egyik tanára, Závodszy Zoltán hívta fel a figyelmét, aki arról volt ismert, hogy saját fordításában, magyarul adta elő a Wagner-szerepeket. Az énekesnő ma is úgy véli, hogy az anyanyelven való éneklésnek nagyobb teret kellene kapnia.

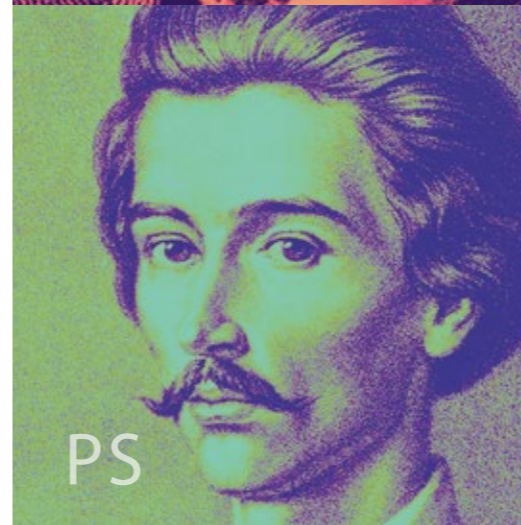
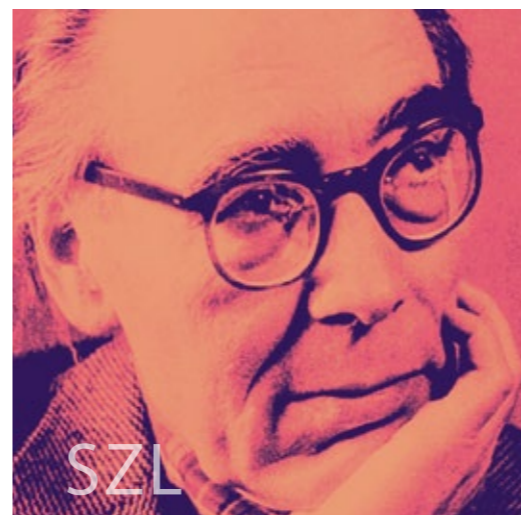

Rendhagyó Irodalomóra Juhász Annával

A 2026/27-es évadban is folytatódnak a Csokonai Rendhagyó Irodalomórák!

ingyenes program középiskolások részére

www.csokonaisinhaz.hu

Bel Canto Academy A világszínvonal felé

Szerző: Geiger Flóra

Fotók: Máthé András

Ramón Vargas vezetésével februárban indult útjára a Bel Canto Academy, amelynek keretében eddig két mesterkurzus valósult meg. A program működésébe Ujvárosi Andrea, a színház zenei vezetője avat be.

A bel canto olasz kifejezés, jelentése: szép ének. Valójában nem egy énektechnika, hanem egy bizonyos stílus, ami a 18. században a dallamosság előtérbe kerülésével vált elterjedtté. „Ha visszatekintünk a magyar operajátszás történetére, azt láthatjuk, hogy nálunk nem alakulhatott ki az olasz, a német vagy az orosz iskolához hasonló, sajátos magyar énekmethodika, mivel az opera műfaji előzményei nem magyar nyelvűek voltak” – mondja Ujvárosi Andrea.

A Bel Canto Academy elindításának célja, hogy idővel egy egységes énekiskola alakulhasson ki, amely a színházhoz kötődik. „A korábbi nagy műhelyek is jellemzően egy-egy kiemelkedő operacentrum köré szerveződtek. Abban bízunk, hogy ezekkel a fejlesztésekkel pótolni tudjuk az esetleges hiányokat, és egy, az éneklés alapvetéseiben egységes képzési központot tudjunk kialakítani. A hosszú távú célunk, hogy a Csokonai Színház operajátszását olyan színvonalra emeljük, amely a világ bármely pontján megállná a helyét.” Ezért a célért egy kiváló oktatói csapat dolgozik: a világhírű mexikói tenor, Ramón Vargas mellett a kurzus

Ramón Vargas, a debreceni Bel Canto Academy mesterkurzusainak egyik vezetője
Fotó: Adolfo Pérez Butrón

Ujvárosi Andrea Fotó: Gálos Mihály Samu

„A hosszú távú célunk, hogy a Csokonai Színház operajátszását olyan színvonalra emeljük, amely a világ bármely pontján megállná a helyét.”

résztevői jelenleg olyan művészekről tanulhatnak, mint Barbara Frittoli olasz szoprán, a milánói Scala énekese, Alessandro Amoretti karmester és korrepetitor, Gudrun Ayasse vocal coach vagy Mzia Bakhtouridze korrepetitor.

„Egy olyan nemzetközi gárdával kezdődött meg a műhelymunka, akik minden irányból tudják segíteni az énekeseket, de egy nagyon egységes módszertant képviselnek, amelynek epicentruma a milánói Scala”. A képzés egyelőre mesterkurzus formájában zajlik, de a tervek szerint az oktatók közül néhányan mentorként csatlakoznak a színház munkájához és a hétköznapiakban is támogatják majd a művészeket.

Az oktatók mellett a résztvevők is sokszínű csapatot alkotnak: a Csokonai Színház művészei mellett érkeztek a kurzusra az Operaházból, különböző vidéki színházakból és a Debreceni Zeneművészeti Egyetem Magánének Tanszékéről is. „Az Akadémia elindítása egy nagyon izgalmas és motiváló vállalkozás, amelyre az oktatók is a legnagyobb örömmel mondtak igent. Az eddig megvalósult két kurzus résztvevőinek visszajelzése is egyértelmű” – értékelte az eddigi munkát Ujvárosi Andrea. A Bel Canto Academy júliusban egy újabb mesterkurzussal folytatódik majd.

Rendhagyó Irodalomórák a Csokonai Teátrumban

A Csokonai Színház 2026-ban Csokonai Rendhagyó Irodalomóra címmel indított programot középiskolások számára. A százhatvan éves intézmény célja, hogy a színházhoz köthető szerzők és művek, valamint a szöveg és a színház világa otthonos, ismerős közeggé váljon a fiatalok számára. Az intézmény tereiben tartott alkalmak során bemutatásra kerül, hogy miként ágyazódik be az irodalom a színházba, hogyan válik élő, lélegző tapasztalattá egy vers vagy prózai részlet. A diákok nemcsak hallgatói, hanem aktív résztvevői is a közös gondolkodásnak.

Lehetőség nyílik a színház otthonos tereiben együtt utazni klasszikus szerzők – így Ady Endre, Babits Mihály, Petőfi Sándor, Szabó Magda, Molnár Ferenc – és kortárs alkotók, például Egri Zoltán, Térey János vilá-

gába, hogy versek, prózai szövegek, beszélgetés formájában elevenedjenek meg a felnövéstörténet jelentős állomásai. Az órák során sok szó esik az irodalomról és identitásról, hagyományról és újraolvasásról – arról, hogyan szólalnak meg ezek a művek ma, a jelen kérdései felől.

A Juhász Anna által vezetett, középiskolásoknak szóló irodalomóra-sorozat a 2026/27-es évadban is folytatódik.

Fotók: Katona Ákos

Nyár. Kert. Csönd. Dél.
Ég. Föld. Fák. Szél.
Méh döng. Gyík vár.
Pók ring. Légy száll.
Jó itt. Nincs más
csak a kis ház.
Kint csönd és fény.
Bent te meg én.

Sándor

Szerző: Papp Tímea

A kimondhatatlan ereje

Nagy Kírával beszélgettünk

Kimondhatatlan → Fotó: Máthé András

Nagy Kíra számára a Csokonai Ifjúsági Program (CSIP) ifjúsági előadásai, különösen a tantermi produkciók egészen másfajta motivációt jelentenek, másfajta energiákat mozgósítanak, mint a nagyszínpadi zenés vagy operaszerepek.

Kíra úgy fogalmaz, a tér és a játék intimitása teszi különlegessé ezeket az alkalmakat, ugyanis kicsi, zárt, egymást jól ismerő közösségeknek játszanak, általában egy osztályterem közepén, mindössze néhány kelléket használva, így karnyújtásnyira vannak a kamaszkorú nézőktől. Ez a helyzet folyamatos koncentrációt követel, de Kírának épp ezért rendkívül „motiváló és megundhatatlan”. Elárulja, a tantermi tapasztalatok a nagyszínpadon is jól jönnek, mivel, mint magyarázza: „az osztályteremben a jelenlét, a megélés, a színészi állapot folyamatos megtartása a legfontosabb, ennek a gyakorlata pedig egy nagyszínpadi produkciónál is tökéletesen hasznosítható”.

A *Kimondhatatlan* című előadás, amelyet Madák Zsuzsanna rendezett, és amelyet Wessely Zsófiával és Gemza Melindával már több mint száz alkalommal játszottak, különösen mély hatással van Kírára. Mint mondja, Romankovics Edit darabja súlyos témákat – bántalmazást, családi titkokat – dolgoz fel, ezért az előadás előtti felkészülés is inkább mentális, mint színésztechnikai,

hiszen a történet hatása a nézőkre azonnali és elemi.

„Előzetesen egyeztetünk a tanárokkal az adott osztályról, mert fontos, hogy tudjuk, mi az adott közösség előtörténete. De amikor előadás közben hirtelen egy fiatal elsírja magát, vagy kimegy, mert a történet egy számára érzékeny pontra tapint, az ránk is erősen hat” – magyarázza Kíra. Épp ezért a próbafolyamat része volt egy speciális tréning is, amelynek keretében Bethlenfalvy Ádám színházi nevelési szakemberrel és Ferenczi Beáta pszichológussal a váratlan helyzetekre is megpróbálták felkészül-

„Ezek az előadások valódi segítséget nyújthatnak a fiataloknak.”

ni, hiszen egy színházi nevelési előadásban, különösen egy tantermi produkcióban, elengedhetetlen a figyelem és a rugalmas, gyors reagálás.

Kíra felidéz egy történetet, még a kötelező maszkviselés idejéből. A színházban időről időre felnőtt nézők számára is elérhetőek a CSIP-produkciók, így bárki megtapasztalhatja a részvételiség erejét. Az egyik ilyen előadás alatt egy fiatal fiú kezdetben látványosan a maszkját a szemére húzva jelezte az érdektelenségét, de az előadás végére bevonódott a történetbe. Néhány előadással később Kíra felismerte az említett fiút, aki ezúttal már magával vitte néhány ismerősét is. „Kiderült, hogy ők személyesen is érintve voltak a feldolgozott problémákban. Ez

a fajta visszaigazolás számomra azt bizonyítja, hogy ezek az előadások valódi segítséget nyújthatnak a fiataloknak.”

Carmen → Fotó: Éder Vera

Nagy Kíra → Fotó: Gálos Mihály Samu

Pillangókisasszony

A fiatal japán gésa, Cso-cso-szán földrészekén átívelő tragikus szerelmi története akkor ihlette meg az olasz opera egyik legnagyobb alakját, Giacomo Puccinit, amikor Londonban megnézte a John Luther Long elbeszélése alapján készített, David Belasco írta drámát.

B. F. Pinkerton, az amerikai haditengerészeti hadnagy Nagaszakiban állomásozva könnyed szórakozásként házasságot köt Cso-cso-szánnal, aki rajongással és teljes odaadással fogadja őt, felveszi vallását, átveszi amerikai szokásait: mindezzel saját hagyományainak sutba dobása mellett annak a fájdalmát is vállalja, hogy a tulajdon családja kiátkozza.

Pinkerton hamarosan visszatér Amerikába, a lány pedig három éven át megingathatatlan hűséggel várja a férfit. Közben megszületik közös gyermekük. Amikor a férfi végül újra Japánba érkezik, már amerikai felesége is vele tart, és amikor tudomást szereznek a gyermekről, úgy döntenek, hogy magukkal viszik.

A világ operaházaiban mind a mai napig töretlen sikernek örvendő *Pillangókisasszony* történetét a Szegedi Nemzeti Színházzal koprodukcióban, Juronics Tamás rendezésében 2026. április 24-én mutatta be a Csokonai Nemzeti Színház.

Szerző: Ur Máté

Jubileum és ÚJJÁ- SZÜLETÉS

Az elmúlt évek kényszerű hallgatása után 2024 óta Debrecen ismét a nemzetközi kórusélet fellegváraként várja a világ legjobb együtteseit az immár harmincadik alkalommal megrendezett Bartók Béla Nemzetközi Kórusversenyre.

Amikor 1961-ben, a vasfüggöny mögötti Magyarországon Gulyás György karnagy megálmodott egy Bartók Béla nevével fémjelzett kórustalálkozót, talán maga sem hitte, hogy olyan kulturális világítótornyot épít, amely hat évtizeddel később is utat mutat a nemzetközi zenei életnek: ma, 2026-ban a fesztivál harmincadik alkalma a folytonosság és a civisváros – mint a modern a cappella éneklés központjának – diadala is egyben. Olyan ugródeszka, amely készen áll a kor kihívásaira, s arra, hogy a kortárs vokális művészet megkerülhetetlen bástyájaként a jövőben is a globális zenei diskurzus aktív alakítója legyen. A verseny történetét az elmúlt időszakban jelentős kihívások, köztük a pandémia időszaka formálták, készítették leállásra, ez a megtorpanás azonban –

→ Fotók: Kiss Lóránt

mint azt a 2024-es visszatérés egyértelművé tette – a jövőt megalapozó szakmai újratervezést szolgálta.

Minden jel arra mutat, hogy a világ továbbra is igényt tart a debreceni találkozóra és a bartóki örökség innovatív képviseletére. A jubileumot övező fokozott szakmai érdeklődés a nemzetközi verseny rangjának visszaigazolása, amit tovább emel, hogy a verseny nagydíjas kórusa minden esetben meghívást kap a „Kórusmuzsika Európa Nagydíja” (European Grand Prix for Choral Singing) megmérettetésre, amelyet Arezzo, Debrecen, Jurmala, Maribor, Tolosa és Várna rendez, évente változó helyszínen.

Nemes József, a Bartók Béla Nemzetközi Kórusverseny igazgatója az ideai várakozások kapcsán elmondta, hogy a jubileumi évben kiemelten magas számú jelentkezés közül választhatták ki a legkiválóbb együtteseket, akik végül a világ minden tájáról érkeznek. „Két évvel ezelőtt azzal a reménnyel indult el újra a munka, hogy sikerül úgy felébreszteni alvó állapotából a versenyt, hogy közben megmaradnak annak egyedülálló értékei. Külön öröm, hogy idén Magyarországot három kórus is képviseli ebben a rangos mezőnyben.”

A harmincadik alkalommal megrendezett versenyre összesen tizenkét kórus érkezik, amelyek valóban világszerte hívták a hallgatóságot: az amerikai kontinensről a Riverside City College Chamber Singers és a Coralia – Concert Choir of the University of Puerto Rico képviseli, míg Ázsiából és Afrikából az indonéz The Resonanz Children’s Choir, a thaiföldi Mahidol

Bartók Béla
Nemzetközi
Kórusverseny
2026. július 2-5.

University Choir, valamint a dél-afrikai Cape Town Camerata érkezik. Törökországból két kórus, az Alegria Choir és a Jazzberry Tunes áll a zsűri elé, az európai együttesek közül pedig a német Santini-Bonn és a lett Babīte Cultural Education Centre Mixed Choir MASKA vesz részt a megmérettetésen. A hazai közönség a Bartók Béla Nőiakar, a Kodály Zoltán Ifjúsági Vegyeskar és a Vántus Fiúkórus produkcióinak szurkolhat.

Míg a világ legtöbb kóruseseménye a kanonizált klasszikusokra épít, Debrecen a jelen időre fókuszál. „A verseny különlegessége nemzetközi szinten is az, hogy a kortárs kóruszenét állítja a középpontba” – mondja Kocsis-Holper Zoltán karnagy, a művészeti bizottság elnöke, aki szerint az alapító által megfogalmazott elveket továbbra is következetesen kell képviselni, hiszen ez a debreceni ünnep legfőbb tőkéje.

A gondosan kiválasztott énekkarok mellett a szakmai színvonalat ezúttal is neves nemzetközi zsűri is szavatolja, ezúttal a világhírű német karnagy, Georg Grün elnökletével. Mellette a megújulás utáni első megmérettetés nagydíjas karnagya, Tristan Caliston Ignacio, valamint Gráf Zsuzsanna és Somos Csaba foglal helyet. A testület képviselőjében a görög Filippos Tsalahouris úgy véli, bár a kortárs művek rendkívüli felkészültséget igényelnek, mégis a 20-21. századi repertoár az, ami egyenesen a műfaj túlélésének záloga. Mint fogalmaz: „A zene folyamatosan formálódó, rendre megújuló kifejezési forma, s éppen ezért minden korszaknak a saját, aktuális nyelvén keresztül kell tekintenie a kórusra mint hangszerre”.

„A verseny különlegessége nemzetközi szinten is az, hogy a kortárs kóruszenét állítja a középpontba.”

A karnagy örömet fejezte ki, hogy egy kiemelt koncert keretében idén is több ősbemutató szólal meg a Lautitia Gyermekkar és a Kodály Kórus előadásában, köztük Balogh Máté, Horváth Márton Levente, Szalai Katalin és Zombola Péter kifejezetten a versenyre komponált művei.

A program egyik csúcspontjaként a közelmúltban elhunyt Csemiczky Miklós eddig még nem hallott oratóriuma is felcsendül, amelynek előadásához a Kodály Filharmonikusok művészei is csatlakoznak. „Amíg van

utánpótlás és vannak szerzők, akik énekelhető, izgalmas műveket írnak, addig a versenynek is van jövője – szögezi le Kocsis-Holper Zoltán. – Ha pedig megőrizzük a több évtizedes szakmai alapokat, de közben rugalmasan reagálunk a világ változásaira, és közösségi élményt is nyújtunk, akkor a Bartók Béla Nemzetközi Kórusverseny tíz év múlva is megkerülhetetlen igazodási pont lesz a világ kórustérképén.”

MIND THE BODY

két egyfelvonásos
kortárstánc
-előadás

plakáttér: Kónya Ábel (Máthé András fotója alapján)

PREMIER

DEBRECEN
CSOKONAI FÓRUM
2026. MÁJUS 6.

BUDAPEST
NEMZETI TÁNCSTÁNC
2026. MÁJUS 9.

Az előadás a Nemzeti Táncszínház szervezésében, közös programként valósul meg.

ZAJ

Koreográfus:
*Domoszlai Edit

FAL

Koreográfus:
Recuerdo número 7
*Javier Ara Sauco,
*Enrique López Flores

TÁNCMŰVÉSZEK

Bendegúz VARGA • Chiara CASCINO • Elise Paris TURCO • Lina VERVECKEN • Marta CROCAMO • Matthew RETCHO • Rut Nache LÓPEZ • Valerio ZAFFALON

Díszlettervező: Horváth Jenny | Jelmeztervező: Hegedűs Dóra | Zeneszerző: Darányi Arnold, Abonyi Előd (ZAJ) / Alex Aller, Javier Ara Sauco (FAL) Koreográfus-asszisztens: Fernando Gabriel Luis

Ügyelő: Steuer Tibor | Rendezőasszisztens: Laczó Zsuzsanna

www.instagram.com/csokonai_szin haz / www.youtube.com/@CsokonaiSzin hazOFFICIAL
www.facebook.com/csokonaiszin haz / www.tiktok.com/tag/csokonaiszin haz

www.csokonaiszin haz.hu

A 160 debreceni színház jubileumi évada

Szerző: Mesterházi Gábor

GIOVANNI BERTOLAZZI: „Különleges kötődés fűz Debrecenhez”

Giovanni Bertolazzi 2021-ben második lett a Budapesti Liszt Ferenc Nemzetközi Zongoraversenyen, ahol öt további különdíjat is kapott. Azóta rendszeresen lép fel Magyarországon, Debrecenbe szinte hazajár.

■ Hányszor szerepelt Magyarországon?

Pontosan nem emlékszem, de többször játszottam Budapesten szólókoncerten és zenekarral, és számos lehetőségem volt visszatérni Debrecenbe, ahol mindig nagy öröm a Kodály Filharmoniaival, Somogyi-Tóth Dániel vezényletével játszani. Amikor először jártam Debrecenben, a Kocsis Zoltán Emlékfesztiválon adtam szólókoncertet, és azóta többször visszatértem messterkurzusokat adni az Ifjú Zeneművészek Nemzetközi Nyári Akadémiája keretében.

■ Liszt láthatóan az egyik kedvence.

Liszt gyerekkorom óta a kedvenc szerzőm. Szenvedélyesen és lelkesen szeretem a zenéjét egész fiatalkorom óta. Édesapám lemezgyűjteményében számos nagy régi Liszt-előadót volt lehetőségem hallgatni már gyerekkoromban. Cziffra György volt a legfontosabb, mellette Vásáry Tamás, akit később alkalmam volt személyesen is megismerni, épp Debrecenben. Mellet-

„A Kodály Filharmonia Debrecen zenekarával mindig nagyon inspiráló együttműködni.”

tük Michelangeli fantasztikus, fiatalkori interpretációi hatottak rám, az Esz-dúr zongoraverseny mellett a Haláltáncból is van egy hihetetlen felvétele – az ő játéka máig inspirál. Claudio Arraut említeném még, játékának költőisége miatt: mindig Liszt lírai oldalait keresi, míg Cziffra György inkább a virtuóz műveket játssza. Utóbbi esetében fontos kiemelni, hogy bár bravúrosan ügyes volt, nem csinált show-t a zenéből. Megemlíteném még Franck szimfonikus variációit (a fia vezényletével) mint a zenei és emberi mélység bizonyítékát. Szerencsés vagyok, hogy ennyi nagy előadót hallgathattam.

Liszt zenéje és előadása annyira az életem részévé vált, hogy a legtermészetesebb volt, hogy részt vegyek a budapesti Liszt Ferenc Nemzetközi Zongoraversenyen. Ez volt az első látogatásom Magyarországon, és azóta kerültem egyre közelebb az országhoz és a magyar zenéhez, a magyar zenetörténethez. Nagy örömmre szolgált, hogy szenvedélyesen el tudtam mélyülni benne. Egyre jobban lenyűgöz Bartók, Kodály Zoltán, Dohnányi Ernő művészete (aki nagyszerű zongoraművész is volt). Mellettük a kortárs magyar szerzők – Ligeti, Kurtág – is mind közelebb kerülnek hozzám. Kurtág György századik születésnapját úgy ünnepeljük, hogy minden tanítványom egy vagy több tételt eljátszik a Játékokból.

■ Mindig is zenész akart lenni?

A zene mindig hatással volt rám, de korán felfedeztem abbéli tehetségemet, hogy zeneileg nemcsak a virtuozitását tudom visszaadni és megfogalmazni, hanem a benne rejlő költőiséget is. Lisztben sem csak a virtuozitás ragadott meg, hanem az is, ahogy a zenéjében megjelennek az illuzórikus hatások, például a Manók táncában – szinte a szemem előtt láttam a táncoló manókat, és tudtam, hogy én ezt egyszer elő is fogom adni. Sosem gondoltam, hogy mással foglalkozhatnék, valójában kezdettől az életem része, hogy zenész akarok lenni.

■ Június 5-én Rachmaninov 2. zongoraversenyét adja elő a Kodály Filharmonikusokkal. Ő hol szerepel az Ön „menüjén”?

Rachmaninov kezdettől fogva meghatározó része a zenei tanulmányaimnak. A konzervatóriumban több alkalommal is játszottam a 2. szonátáját, emellett az *Etűd-tablók* számos darabját és több prelűdjét is műsorra tűztem, valamint a zongoraversenyeivel is intenzíven foglalkoztam. Gyerekkori álmom volt, hogy egyszer eljátszhassam a 3. zongoraversenyt, ami néhány éve megvalósult, azóta többször is volt erre lehetőségem – így Rachmaninov zenéje is régi szenvedélyem. Olaszországban a 2. zongoraversenyt is előadtam már néhányszor, de Magyarországon ez lesz az első alkalom (igaz, néhány tételét különböző gálákon már eljátszottam). A Kodály Filharmonia Debrecen zenekarával mindig nagyon inspiráló együttműködni, ezért külön öröm számomra, hogy a Kölcsey Központban léphetek fel velük. Korábban már koncerteztünk együtt a Zeneakadémián és

Fotó: Felvégi Andrea

Fotó: Michele Maccarrone

Fotó: Czeglédi Zsolt

a debreceni Kossuth téren is a Klasszikusok Éjszakáján, jól ismerem a nagy koncerttermet, bár még sohasem játszottam ott – ezt különösen izgatottan várom.

■ **Addig még számos szólókoncertje van Olaszországban, döntően szintén a 19. század végének, 20. század elejének zenéiből.**

Igen, a repertoárom homlokterében most Liszt, Rachmaninov és Stravinsky áll. Hadd emeljem ki, hogy Szatmárban előadom Ravel D-dúr zongoraversenyét bal kézre, Farkas Róbert vezényletével, amit nagyon várok, mert még sohasem adtunk közös koncertet. A Liszt-versenyen nagyokat beszélgettünk, és most végre előadhatjuk ezt a nagyszerű versenyművet. Jelen volt akkor is, amikor a Zeneakadémia színpadán a Kodály Filharmóniával léptem fel.

■ **Júliusban pedig visszatér Debrecenbe, más „minőségében”.**

Debrecenhez egészen speciális és erős kötelékek fűznek, lehet, hogy többször jártam Debrecenben, mint Budapesten. Három-négy év óta veszek részt az Ifjú Zeneművészek Nemzetközi Nyári Akadémiáján, mesterkurzust adok. Itt volt lehetőségem találkozni Vásáry Tamással, akinek eljátszhattam Rachmaninov 3. zongoraversenyét, mert épp egy fontos koncertre készültem, ő pedig meghallgatott és nagyon fontos tanácsokkal, észrevételekkel segített. A július 10. és 14. közötti mesterkurzusomat most is nagyon várom, mert nagyszerű kollégák között lehetek egy hétig, különleges hangulatban, számos tehetséges fiatal magyar, román, olasz, zongoristával körülvéve, nemzetközi légkörben. Ez évről évre egy fantasztikus hét mindnyájunknak: a hallgatóknak és a tanároknak, ahol mi, tanárok is sokat tanulhatunk.

május 30.

SZUYUN SWING HSIEH és a Kodály Kórus

Közel a Távol-Kelet → Fotó: Felvégi Andrea

Tudjuk-e, hogyan szól a kortárs ázsiai kóruszene? A Kodály Kórus különleges májusi estje ezt a kérdést igyekszik megválaszolni a BMC koncerttermében. A tajvani karnagynő, SzuYun Swing Hsieh vezényletével egy egzotikus utazáson vehetünk részt: a meditatív szakrális művektől a mongol lovas hagyományokat idéző darabokon át egészen a hakka popkultúráig és a lüktető japán népdalfeldolgozásokig terjed a skála. A nyugati hagyományok és a keleti spiritualitás találkozása ez, ahol a Kodály Filharmonikusok művészei segítik életre kelteni a Távol-Kelet legizgalmasabb kórushangzásait.

július 3.

Fotó: Kiss Lóránt

VIVAT, CRESCAT, FLOREAT!

A harmincadik Bartók Béla Nemzetközi Kórusverseny keretében egyedülálló kortárs zenei ünnepre várják a közönséget. A *Vivat, crescat, floreat!* című est a kortárs magyar kórusművészet sokszínűségét hirdeti: Szalai Katalin és Zombola Péter a verseny felkérésére komponált darabjait a Lautitia

Gyermekkar, Balogh Máté és Horváth Márton Levente még soha nem hallott alkotásait pedig a Kodály Kórus szólaltatja meg. A koncert csúcspontja a nemrég elhunyt Csemiczy Miklós oratóriumának bemutatója a Kodály Filharmonikusok közreműködésével.

június 5., 6.

ALEXANDER SLADKOVSKY és a Kodály Filharmonikusok

A romantika két óriása találkozik a Kodály Filharmonikusok évadzáró koncertjein, akik Rachmaninov érzelmeiktől fűtött 2. zongoraversenyét, valamint Mahler monumentális, II. (Feltámadás-) szimfóniáját adják elő ezúttal Alexander Sladkovsky vezetésével. A június elején két egymás utáni napon is színpadra kerülő műsor szólistája a virtuóz zongoraművész Giovanni

Fotó: Kiss Lóránt

Bertolazzi lesz, az estek második felében pedig a Kodály Kórus mellett neves szólisták – Balga Gabriella és Schöck Atala –, valamint a Nyíregyházi Cantemus Kórus egészítik ki az együttest.

SZÜLETÉSNAPI vendégségben Veszprémben

A Kabóca Bábszínház hagyományosan június utolsó hétvégéjén rendezi a Kabóciádé Családi Fesztivált. Idén jeles alkalmat ünnepelnek a veszprémiek: a bábszínház fennállásának huszonötödik évfordulóját. A születésnapra természetesen sok vendéget hívtak, köztük a Vojtina Bábszínház társulatát, akik nem ajándék nélkül érkeznek „a királynék városába”. Fellép az új gólyalábas formáció, elviszik a debreceni közönségkedvenc *Hoppládát*. A veszprémi gyerekek is megismerhetik a *Szerencsés János, avagy az ördög három aranyhajszála* című mesét, és ha már utazás, a vendégszínház sorából nem maradhat ki az évad ősbemutatója, a vörös sipkás hős kontinenseken átívelő kalandja, a *Vitéz László és a Halál hét leckéje* sem.

A legfontosabb hazai bábfesztiválon A SÁRKÁNYKIRÁLY

Kétévente ad otthont a Ciróka Bábszínház a Magyarországi Bábszínházak Találkozójának. Az idén tizenhetedik alkalommal megrendezendő seregszemlén a Színházi Kritikusok Céhe által a 2024/2025-ös évad top 5 gyerek- és ifjúsági előadása közé választott *Sárkánykirályt* június 16-án láthatja a közönség. „A Vojtina Bábszínház finoman stilizált produkciójában a mozgás, a szöveg, a lendületes díszlet, az életáztatta jelmezek, az erőteljes zene és az odaadó, energikus színészi játék tökéletes összhangját teremti meg Kovács Domokos rendezése. A történet egyszerre költői, drámai és thrillerszerűen izgalmas” – szölte a laudáció. A *Sárkánykirályt* az idei évadban is nagy sikerrel játszotta a Vojtina, és érdemes lesz jövőre is figyelni a műsort, mert az előadás a 2026/2027-es szezonban is repertoáron marad.

Sárkánykirály Fotó: Csátary-Nagy Krisztina

ITT A VÉGE, FUSS EL VÉLE!

Ünnepeljük együtt az évad végét egy vidám közösségi eseményen! Június 7-én idén is várja a kicsiket és a nagyokat a Vojtina Bábszínház nagyszabású évadzáró mulatsága, az „Itt a vége, fuss el véle!” A hagyományos ünnepségen a társulat és a közönség együtt búcsúztatja az évadot a Nagytemplom mögötti Emlékkertben. A több korosztályt megszólító eseményen olyan elmaradhatatlan közönségkedvencek várják a családokat, mint az évados vetélkedő és a bábkészítő foglalkozások. A hangulatot bábélmények és kézműves programok fokozzák, a nagydíjért ezúttal a Bakator, Jeremiás Ádám zenekara táncoltatja meg.

Itt a vége Fotó: Vojtina Bábszínház

Fotók: Hartyányi Panna

Anyagkísérletek A BÁBMŰHELYBEN

Oláh Richárd, a Vojtina Bábszínház bábkészítőműhelyének vezetője szerint a kísérletezés a bábszínházban is elengedhetetlen a továbblépéshez: az új technikák és anyagok révén nem csupán a gyártás válik hatékonyabbá, de azáltal, hogy kreatív megoldások születnek – amelyek később természetesen az előadásokban is hasznosulhatnak –, fejlődik a formanyelv. Bár ritkán van rá idő az évad közben, a szakember szerint fontos a tesztelés, még akkor is, ha csak prototípusok vagy próbadarabok készülnek. Legutóbbi kísérletei egy, az eddigiehez képest tömörebb, jobban faragható és egységesebb, simább felületű polifoammal történtek. És ha már a kezébe vette az anyagot, készített belőle egy kis csacsit, akiből egy új, önrugózó lábtechnikai megoldás kísérleti alanya lett.

Nincsen Campus VOJTINA NÉLKÜL!

A Vojtina Bábszínház idén ellátogat a Campusra, hogy a családok a délutáni órákban a kisebbeknek is találjanak programokat. A társulat július 22-én és 23-án interaktív játékokkal, előadásokkal (*Cirkusz Minimus!*, *Vitéz László és a Halál hét leckéje*) és kézműves foglalkozásokkal lesz jelen a fesztiválon.

Szerző: Papp Tímea

Fejesugrással a bábok világába

Hell Krisztinával beszélgettünk

Nem bábszínésznek készült, de a Kolibri Színház stúdiójának a felvételijén a kezébe adtak egy bábot. „Először nem tudtam, mit kezdjek vele, de gyorsan nagy szerelem lett belőle”. Sőt szenvedély: felfedezte a műfaj sokszínűségét, és rájött, hogy a bábszínház nemcsak technika, hanem külön gondolkodásmód, amely „néha több mint színészet”.

Fotók: Csátáry-Nagy Krisztina

Fotó: Vojtina Bábszínház

A Vojtina Bábszínházba egy váratlan, de izgalmas lehetőség vezette. Kiky – ahogy mindenki hívja – pedig úgy döntött, a város és a felnőtt, önálló élet tekintetében is „fejest ugrik az ismeretlenbe”. Első szerepe az *Ofélia képeskönyv, avagy az Árnyak Színháza* című előadásban volt, amit gyors szerepátvételek és intenzív tanulási folyamat követett. Meghatározó élménye volt, hogy a Vojtinában kezdettől bizalommal fordultak felé. „Nagyon jó csapatba kerültem, szeretettel fogadtak, és jó lehetőségeket kaptam” – fogalmaz. És mivel hűséges típus, 2005 óta erősíti a társulatot. Mérföldkőként említi a *Brémai muzikusokat*, mert ott találkozott először

„Nagyon jó csapatba kerültem, szeretettel fogadtak, és jó lehetőségeket kaptam.”

a kesztyűs bábtechnikával, kiemeli a *Hamupipóké*t, valamint az *Égen-földön* mesét, amelynek varázslatos látványvilága a közönséget is magával ragadta. A kísérletezéssel teli közös munka és az új színpadi formák keresése szempontjából fontos állomás volt számára a következő évadban ismét repertoárra kerülő *Hoppláda* is.

Kiky mindig szeretett „a jelenetek mögé nézni”, azaz az előadást egészben látni, de a rendezés iránti érdeklődése fokozatosan alakult ki. 2025 őszén mutatkozott be ebben a szerepben. A *Sánta kacska, vak tyúk* című mesét ösztönösen választotta: „annyira inspiráló volt Ulrich Hub meséje, hogy már olvasás közben megjelent bennem a történet a színpadon”.

A munkafolyamatot minden alkotótársával a közös gondolkodás és a partneri viszony kialakítása jellemezte. A próbák során tudatosan törekedett arra, hogy teret adjon kollégáinak, hagyja őket szabadon próbálkozni, bár nevetve bevallja, időnként nehéz volt ellenállni a készítésnek, hogy előjátsszon nekik. A premieren Baditz Dávidért, Telenkó-Oláh Tímeáért és Dömötör Anna Viktóriáért izgult. „Amikor először felnevettek a gyerekek, megnyugodtam, hogy működik, amit közösen kitaláltunk.”

Bár Kiky sokáig kórházfóbiás volt, mára életének fontos része a bohócdoztorkodás: Doktor Borsóként – kedves előadásából, a *Hoppládából* kölcsönzött névvel – csal mosolyt a debreceni és a nyíregyházi kórházakban gyógyuló gyerekek arcára. Ehhez időnként a kisfiától tanult bűvésztrükköket alkalmaz. A kilencéves Berci a báb iránt is élénken érdeklődik, ami egyáltalán nem véletlen, hiszen apukája Hajdu Péter, a Vojtina művésze, tehát otthon is sok szó esik a bábszínházról. Arról, ami Kiky számára nemcsak munkahely, hanem kreatív alkotói közeg is, ahol folyamatosan tanulhat és kísérletezhet.

DEBRECENI PROGRAMOK Applikáció

LETÖLTÖTTE MÁR?

↓ iOS
App Store

↓ android
Google Play

2026/27-ES ÉVAD

CSOKONAI TEÁTRUM

- „IZZIK A GALAGONYA”
- Zerkovitz Béla: CSÓKOS ASSZONY
- Leonard Bernstein: WEST SIDE STORY
- William Shakespeare: III. RICHÁRD
- Giuseppe Verdi: TRAVIATA
- Pjotr Iljics Csajkovszkij: ANYEGIN
- Bertolt Brecht: KURÁZSI MAMA ÉS GYERMEKEI
- Lehár Ferenc: A VÍG ÖZVEGY

ELŐBÉRLETEZÉS

Váltsa meg a 2026/27-es évadra szóló bérletét az előbérletezés időszaka alatt, és mi egy ajándék kuponnal köszönjük meg.

2026. június 15. – július 31. a Csokonai Teátrumban

A CSOKONAI TEÁTRUM JEGYPÉNZTÁRA: 4024 Debrecen, Kossuth utca 10.

Nyitvatartás hétfőtől péntekig: június 26-ig 9:00-12:00 és 13:00-19:00 óra között, június 29-től augusztus 14-ig 9:00-12:00 és 13:00-17:00 óra között, augusztus 17-től 9:00-12:00 és 13:00-19:00 óra között. Előadásnapokon az előadás kezdetéig, szabadnapra eső előadásnapokon az előadás kezdete előtti egy órában tart nyitva.

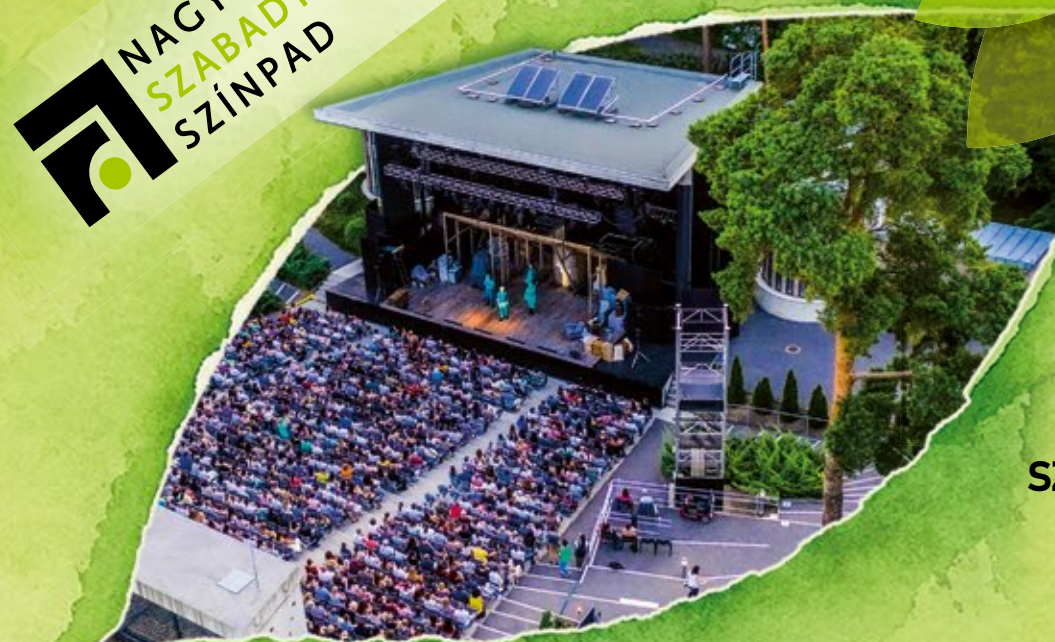
Telefon: +36 20 / 297 0788

E-mail: szervezes@csokonaiszinhaz.hu

- Federico García Lorca: BERNARDA ALBA HÁZA
- HOLLYWOOD (táncbemutató)
- Ken Ludwig: PRIMADONNÁK
- Barta Lajos: SZERELEM
- TRÓJA (táncbemutató)
- Tom Schulman: HOLT KÖLTŐK TÁRSASÁGA
- Rachel Portman – Nicholas Wright: A KIS HERCEG
- Térey János: JEREMIÁS AVAGY ISTEN HIDEGE

CSOKONAI FÓRUM

A tájékoztatás nem teljeskörű,
részletek a
www.csokonaiszinhaz.hu
oldalon.

**TÁNCOS
GYERMEKNAP
A NAGYERDŐN**

05.31. 14:00

SZÉP NYÁRI NAP

Veres1 Színház

06.24. 20:30

Esőnap: 06.25.

**EDDA MŰVEK
SYMPHONIC KONCERT**

GAG Management
Produkción és Reklámiroda

06.26. 20:30

FILMZENE KONCERT

Iventer

06.28. 20:00

Esőnap: 06.29.

**KÖKÉNY ATTILA &
RAKONCZAI VIKTOR -
ÚJRA LÁTLAK...**

GAG Management
Produkción és Reklámiroda

07.03. 20:30

**CHARLIE -
MINDENEN TÚL...**

GAG Management
Produkción és Reklámiroda

07.10. 20:30

**SZERETŐBŐL
EGY IS SOK**

Hangjegy Színház

07.13. 20:30

Esőnap: 07.14.

A PADLÁS

Veres1 Színház

07.15. 20:30

Esőnap: 07.16.

**IRIGY HÓNALJMIRIGY
35. JUBILEUMI KONCERT**

GAG Management
Produkción és Reklámiroda

07.17. 20:30

**ANCONAI
SZERELMESEK**

Erkel Színház

07.29. 20:30

Esőnap: 07.30.

**ÉLŐ TÁNCARCHÍVUM:
KALOTASZEG ÉS SZATMÁR**

Magyar Nemzeti Táncgyűttes

08.09. 20:30

Esőnap: 08.10.

**DÉS LÁSZLÓ -
MI VAGYUNK A GRUND!**

GAG Management
Produkción és Reklámiroda

08.11. 20:30

OPERETTGÁLA

Gálakonzert

08.14. 20:30

Esőnap: 08.16.

FOREVER BROADWAY

Gálakonzert

08.15. 20:30

Esőnap: 08.17.

A PÁL UTCAI FIÚK

Csokonai Nemzeti Színház
Debrecen

08.26-27. 20:30

Esőnap: 08.28.

ÉJFÉLTÁJT

Orlai Produkcion Iroda

08.30. 20:30

Esőnap: 08.31.

CSÁRDÁSKIRÁLYNŐ

Szigligeti Színház Nagyvárad

09.06. 19:00

Esőnap: 09.07.

